

KÖZÖS KINCSEINK
Dunakiliti
850
ÉVES

DUNAKILITI KRÓNIKA ●●●●

EMBERMESÉK *Varga Jánosné Kovács Iboly*

8

BÚCSÚZIK A TANÁRI PÁLYÁTÓL KATI NÉNI

17

Kati néni búcsúzik az iskolától és Dunakilititől, hiszen 2019 őszén nyugdíjba vonul.

NÉMETH JANI BÁCSI *A kőműves mester kertje*

28

Kedves Olvasóink!

Ezen lapszámunkban a dunakiliti tehetséges fiataloknak kívántunk nagyobb teret biztosítani, akikre méltán lehetünk büszkéek. A címlapfotót is egy ilyen fiatalember készítette, ifjabb Bieber Miklós.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KEDVES DUNAKILITI ÉS TEJFALUSZIGETI LAKOSOK!

A Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta eltelt időszokról számolok be Önöknek. Most is megerősíthetem, akárcsak eddig, hogy hanyaszorgalommal, lépésről lépésre haladva, precízen és nagyon gondosan dolgozunk a Dunakiliti Közös Önkormányzati Hivatal és a Községi Ház munkatársaival az év minden napján Önökért és szeretett településünkért, Dunakilitiért.

Az Aratóünnepen dr. Nagy István agrárminiszter úr lesz a vendégünk

Nagy örömmel tájékoztatom Önöket, hogy az idén először megrendezésre kerülő Aratóünnepet meglátogatja térségünk országgyűlési képviselője, dr. Nagy István Agrárminiszter Úr is. 2019. június 30-án, vasárnap reggel 8 órakor a szentmisével indul a program, majd a Szilvás sor Kossuth utca felőli végénél a szántóföldön folytatódik. Itt bemutatót láthatnak az érdeklődők arról, hogyan is zajlott régen az aratás. Közben nótaszóban és kedves kínálásban is részesülhetünk. Ez alatt a Dunakilitiért Egyesület tagjai a Sportpályán szorgoskodnak, hogy készüljön, immár 3. alkalommal az óriási serpenyőben a Falureggeli. Az aratóbandákkal idevonulunk tehát át, ahol a sziliciterások és agrárminiszter úr köszöntő szavai után vidáman töltjük az időt délig.

Gondolatok néhány testületi döntésről

Képviselő-testületünk az elmúlt hónapokban elfogadta az előző évi zárszámadást és a belső ellenőri jelentést, az egészségügyi feladat-

ellátást teljesítők, a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat, valamint a Községi Ház beszámolóját. Foglalkozott a rendezési terv módosításának kérdéseivel, a bölcsődei közbeszerzés kiírásával és a régi Védőnői Szolgálat épületének bontásával.

Jelentkeztünk „Virágos Magyarország” programba

Dunakiliti minden évben részt vesz a „Virágos Magyarország” programban. Ugye mindannyian szívesen emlékeznek a 2015. évi I. helyezésre és fődíjra, melynek nyomán 2016. július 3-án felejtethetetlen napot töltöttünk el a nemzetközi zsűri tagjaival Dunakilitin? Így aztán az idei évben is elküldtük nevezésünket a 26. „Virágos Magyarország” versenyre. A pályázati dokumentációt a Községi Ház munkatársa, Suri Andrea állította össze, és a Dunakiliti Közsegüzemeltető Kft. munkatársai Haszonits Judit ügyvezető asszony irányításával szorgosan dolgoznak azon, hogy a zsűri nyári érkezésekor a lehető legszebben mutassanak közttereink, parkjaink. A faluban járva már most elmondhatjuk, hogy szépen, igényesen gondozottak utcáink, tereink. A virágosztatás is ennek nyomán történt idén is, és

kérjük a lakosságot ugyanúgy, mint eddig, fordítsanak nagy gondot a házuk előtti közterület folyamatos rendben tartására. Kérjük az egyesületi vezetőket is, hogy lehetőség szerint szervezzenek programot ilyen céllal tagjaik számára. Külön lakossági kérésre figyelemmel kísérik a veteményes kiskerteket is. A mai lapszámban is találnak erre példát és információt. A térségi zsűri érkezéséről még nincsenek információink, de a helyi médiában értesítést fogunk küldeni.

Az Év fájának neveztük a Millenniumi tölgyet

Sokan mondják, helyiek és idelegyarázó egyaránt, hogy Dunakiliti jelképe és legszebb fája a templom előtt álló Millenniumi tölgy. 1896-ban a Moson megyei alispán biztatására - akárcsak a megye többi településén - Dunakilitin is ültettek hét fát, az ezeréves évforduló kapcsán, a hét vezér tiszteletére. Az évek során a többi tölgy kipusztult, de ezt az egyet nagy becsben tartjuk. Jelképezi számunkra a múlt, jelen és jövő összefonódását. Sok kedves program helyszíne volt az elmúlt hónapokban is a környéke, enyhítő hűst ad a mise után még beszélgetni vágyó csoportoknak, és tekintélyes lombkoronájával a település ékessége minden évszakban. Ezért is gondoltunk arra, hogy idén benevezzük az „Év fája” versenybe.

Lakossági tájékoztatás

Amint arról az előző lapszámban beszámoltunk, megújult a „dunakilti.hu” honlap. Szívesen fogadjuk az ezzel kapcsolatos véleményeket, javaslatokat. Igyek-

szünk naprakész információkkal szolgálni ezen a felületen, bár azt is tapasztaljuk, hogy a Facebook és az egyedi szórólapok továbbra is, sőt egyre inkább fontosak. Kérjük, kövessék nyomon a hirdetőtáblákra kifüggesztett tájékoztató anyagokat is.

Elkészült a Kis-Duna utcai járda

Helyi kivitelező által nettó 6 millió Ft-ból megvalósult a Kis-Duna utcában a járdafelújítás. A járdák melletti terület csinosításába bevontuk az utca lakóit is, és termőföldet biztosítottunk hozzá. Az utca elején a beköszönő táblánál kerékpáros pihenő kialakítása van folyamatban. A jövőben is szeretnénk folytatni a járdafelújításokat, hogy végre minden utcában biztonságos és esztétikus járdán közlekedhessenek a település lakói.

Megújult a temető bejáratánál a térkő

Bizonyára sokan észlelték, hogy a temető bejáratánál nagyobb esőzéseknél megállt a víz. Itt ugyanis megsüllyedt a térkő, és a vízelvezetéssel is problémák voltak. Ezt a helyzetet oldottuk meg most, és reméljük, hosszú távra.

Pályázatot adtunk be Kossuth utcai járdára

2019. május 31-én adtuk be pályázatunkat a Belügyminisztériumhoz a Kossuth utca páros oldalán a Faluvég és a Klub Kiliti közti területen a járda felújítására. A pályázati anyag elbírálása augusztusra várható, a beruházás pedig - pozitív döntés esetén - a következő évtavasára.

Pályázati forrásból bővül a bezenyei szennyvíztelep

Az érintett települések – főleg Rajka – lakosságszámának növekedése szükségessé tette a bezenyei szennyvíztelep bővítését. Ez egy nagy szabású, több dunántúli térségben zajló projekt keretében valósul meg pályázati forrásból. A munkterület átadása megtörtént, a kivitelezés folyamatban van. Ez a beruházás számunkra, dunakilitiek számára is megnyugtató megoldást jelent nemcsak a jelen, hanem a jövő szempontjából is.

Támogatjuk a vak diákok táborát

A Dunakilitiről elszármazott Rigó Róbert ötlete nyomán és segítségével a "Vak diákok táborának" 30 éves jubileumához kapcsolva 2019.

július 12-én (pénteken) 15 órától a Községi Ház udvarán tartjuk az "I. Rántott Hús Fesztivál"-t játékonysági céllal. A bevételt a Vak Diákok Sport Egyesülete javára ajánljuk fel, akik idén július 7-20. között táboroznak településünkön.

Elkészült a Mosoni-Dunán az úszóműállás

Örömmel értesítem Önöket arról, hogy kihelyezésre került, és hamarosan ünnepélyesen is felavatjuk a Mosoni-Duna partján a kishajókikötőt.

A 25. Falunapra invitálom Önöket

Dunakiliti Község Önkormányzata 25. alkalommal rendezi meg a

Falunapot községünkben. Az elsőnek az 1990-es években még a kastélyiskola adott otthont, aztán az évek során a rendezvény kinőtte a helyszínt, és a sportpályára került át.

Idén Edelmayer Miklósné Andrea vezetésével hagyományos programokat is szerveztünk, de kicsit mással is készültünk. Délután 4 órától a Kiserdei Óvoda fellépésével indul a nap, aztán pedig egymást követik a jobbnál jobb programok egészen hajnali 3-ig helyi és vendégszereplőkkel. Idén is nagy sikerre számíthatnak a Senior táncsoport tagjai. A nap sztárvendége Marót Viki és a Nova Kultúr Zenekar 21 órakor lép színpadra. Lehetőség lesz különleges Selfie készítésére, melyről a kép azonnal a kezükbe kerülhet.

Finom ételekről idén is a helyi egyesületek gondoskodnak. Elmaradhatatlan tartozéka a Falunapnak Dunakilitin a tűzijáték, melyre 22 órától kerül sor, majd hajnalig szól a zene a mulatni, táncolni vágyóknak.

Látogassunk ki minél többen a rendezvényre! Tapasztaljuk meg, hogy milyen jó érzés egy közösséghez tartozni! Töltsünk el sok-sok kellemes órát együtt a 2019. évi dunakiliti Falunapon! Mi ezért, Önökért dolgozunk munkatársainkkal már hónapok óta. Mindannyiukat, barátait, ismerőseiket, rokonaikat, a Dunakilitiről elszármazottakat is szeretettel várjuk 2019. június 29-én, sőt másnap június 30-án is a Sportpályára, hiszen vasárnap, ahogy említettem gondolatsorom elején, dr. Nagy István agrármisztér úr látogat el hozzánk.

*Kovács Andor Tamásné
polgármester*

VÁLTOZOTT A MENETREND

Az autóbusszal közlekedőknek jó hírrel szolgálhatok: **2019. jún. 17-től** az alábbi változás történt Dunakilitire vonatkozóan a térségi menetrendben:

- Az **iskolai szünetben** is közlekedik munkanapokon **13.35-kor** Mosonmagyaróvárról Dunakilitire

a buszjárat. Örülök a változásnak. Szerintem ez is lényeges előrelépést jelent a tömegközlekedést igénybevevők számára. A továbbiakban is küzdeni fogok az újabb eredmények eléréseért.

Kovács Andor Tamásné

NEMZETKÖZI TUDOMÁNYOS KONFERENCIA ZAJLOTT DUNAKILITIN

Nagyszabású konferenciának adott kiváló helyszínt a napokban a Diamant Hotel rendezvénysátra Dunakilitin. A téma a parlagfű elleni védekezés volt. Mivel a parlagfű terjedését nem lehet a határon megállítani, ezért is szükséges az összefogás az ellene való védekezés terén Ausztria és Magyarország között. 2017 januárjától működik együtt Burgenland tartomány és több más partner mellett a Széchenyi Egyetem Mezőgazdasági és Élelmiszertudományi Kara. A 2019. május 29-én Dunakilitin megrendezett konferencia egy hároméves projekt eredményeiről számolt be.

Osztrák részről Peter Zinggl, projektvezető, magyar részről pedig dr. Vér András tartott sajtótájékoztatót a rendezvény kezdetén. A szakemberek elmondták, hogy Magyarországon régebb óta van jelen a parlagfű, így az ellene való védekezés és a megfelelő jogszabályi háttér terén is előbbre járunk. Nálunk már pénzbírsággal sújtható az, aki nem tartja rendben területét, s rajta megjelenik ez az ártal-

mas növény. Ausztriában még csak a törvényjavaslat kidolgozása zajlik. A téma fontosságát jelzi, hogy Magyarországon minden 5. ember allergiás erre a növényre; gazdasági téren pedig jelentős adat, hogy a parlagfű megjelenése 20-30 %-os termés kiesést is okozhat. A sajtótájékoztatót követően a szakmai közönség és az érdeklődők számára előadások következtek, melyekből a hallgatóság átfogó képet kapott a parlagfűvel kapcsolatos legfrissebb kutatási eredményekről: a parlagfű terjedésének fő okairól, az ellene

való védekezés lehetőségeiről és káros hatásairól.

A konferencia megtartására az INTERREG V-A Ausztria-Magyarország Együttműködési Program keretében nyílt lehetőség.

Aki további adatokra, információkra kíváncsi, megtalálja abban a kötetben, amely erre a rendezvényre jelent meg, és a konferencia óta Dunakiliti Községi és Iskolai Könyvtárának helytörténeti anyagát gazdagítja.

Kovács Andorné

A KÖZÖSSÉGI HÁZ HÍREI

„A TÜNDÉREK KONYHÁJA ÚJRA NYITVA!”

Újra nyitva, hiszen az előző évben nyílt ki először ez a konyha. Akkor, a frissen alakult közösségünk szeretett volna bemutatkozni, megmutatni, hogy mire képes. Erre jó alkalom volt a Közösségek Hete, melynek egyik jelmondata nagyon illett az elképzelésünkhöz: „Gyertek hozzánk vendégségbe!”

Az idei évben aztán, már némi tapasztalattal a hátunk mögött, újra

találtunk a Közösségek Hete tematikai között egy hozzánk illőt: „Ismerj meg!”

Mindkét rendezvényünkre helyi egyesületek tagjait hívtuk meg, a Dunakilitiért Egyesületet, majd a Vöröskereszt Helyi Szervezetét. Célunk az volt, hogy erősítsük a kapcsolatainkat, ismerjük meg egymás tevékenységét.

A Kiliti Konyhatündér Közösség létrejöttét a főzés tudományának átadása inspirálta a fiatalabb korosztály számára. Az alapelképzelés azonban nem igazán valósult meg, a fiatal lányok, anyukák nem mutattak érdeklődést. Annál inkább jöttek a fakanalat szívesen forgató középkorúak és idősebbek. Így nem tanfolyam jellegű lett az özszejövétel, hanem inkább egymás praktikáinak ellesése.

Minden hétfőn találkozunk. Megfőzzük az előre megbeszélte menüt, megterítünk és elfogyasztjuk a finom ételeket. Főzés és vacsora közben jókat beszélgetünk, sokat nevetünk, és nagyon jól érezzük magunkat. Elmondhatjuk, hogy ez a kis közösség már összekovácsolódott, de rendkívül nyitott is, hiszen mindig nagy örömmel vesszük, ha valaki egy-egy jó recept reményében betéved hozzánk. Szeretettel hívjuk meg asztalunkhoz, biztatjuk, csatlakozzon máskor is.

Azért nem mondtunk le arról sem, hogy a fiatalokat tanítsuk majd. Keresünk és találni fogunk olyan alkalmat, amikor megmutathatjuk, hogy a saját kertben termett

egyszerű és egészséges alapanyagokból milyen gyorsan készíthető ebéd, vacsora. Hogy otthon is lehet kenyeret és ízletes pizzát sütni. A főzés közös családi program is lehet, és rendkívül nagy sikerélményt okozhat egy együtt elkészített ebéd.

Addig is jelen leszünk a falu közösségi eseményein, pörköltet főzünk, lángost vagy palacsintát sütünk, szendvicset készítünk, amire éppen szükség mutatkozik. Tudjuk, hogy a példamutatás fontos, talán a legfontosabb egy közösség életében.

*Edelmayer Miklósné Andrea
kulturális referens
Kiliti Konyhatündér Közösség tagja*

TISZTELT LAKOSSÁG!

Újra szeretnénk felhívni a figyelmüket arra, hogy az Önök által összegyűjtött használt sütőolajat leadhatják a dunakiliti zöldhulladék-lerakóban is a nyitvatartási idő alatt.

**SZERDA: 16.00-18.00,
SZOMBAT: 10.00-12.00**

ÖREG TÖLGY KÉZMŰHELY

Kéthetente pénteken Tóth Tiborné Márta köré gyűlnek az alkotni vágyó gyerekek és anyukák. Hajtogatnak, kívágnak, ragasztanak, díszítenek, egyszóval ügyeskednek! Márta nagy szeretettel irányítja a kis csapatot, és bíz benne, hogy a nyári szünet után még többen térnek be a műhelybe. Gyerekeket és felnőtteket egyaránt szívesen fogad az Öreg Tölgy Kézműhely.

KÖNYVTÁRI PROGRAMOK GYEREKEKNEK

Hangszerbemutató

Rendhagyó énekórán vettek részt az alsósok a színházteremben május 10-én. A Kislapátáros zenekar tagjai mutatták be a népi hangszerek egész sorát. Mint a mesében, mindig sikerült előhúzni egy -egy

újabb fajtát a legkisebbtől a legnagyobbig, és minden zeneszerszámot meg is szólaltattak a zenészek. A bemutató végén kiliti nótákat tanítottak a kiliti gyerekeknek. Köszönjük Keresztény Gyulának, Takácsné Pollák Ritának, Takács Istvánnak és Radák Tamásnak, hogy zeneszeretetüket ilyen elkötelezetten adták tovább gyerekeink számára!

Ovis színház

Június 3-án volt az óvodások vendége a budapesti Portéka Színpad. Vidám játékkal nagy kacagásokat csaltak a kicsik ajkára. A gyerekek örömmel álltak a színpadra

kis állatokat megszemélyesítve, énekeltek a színészekkel. Hangos kiabálással biztatták Vitéz Lászlót a szörnyek legyőzésére. Sikerült igazi vásári hangulatot teremteni a színház falai között.

CSIRIPISZLI ÜNNEP ÉS KIKELETKÖSZÖNTŐ

Megtartani és megünnepelni egy szép hagyományt - ez a cél vezérelte idén is a Csiripiszli Ünnepest szervezőit. Megsütni és kínálni a régi böjti ételt, hogy ne merüljön feledésbe annak elkészítése. Mindez nem valósulhatott volna meg a kedves sütő asszonyok és urak nélkül:

kül:

- Bieber Miklós és Miklósné
- Cséfalvay Imréné
- Holzschusztér Lászlóné
- Horváth Rozi, Suri Antal
- Kovács János és Jánosné
- Mayer Gizella
- Nagy Ottóné

- Prikler Lászlóné
- Sárköziné Szalai Márta
- Szebényi Zsoltné Rigó Éva
- Sztás Péterné
- Purger Istvánné
- Rigó Gáborné
- Varga Györgyné és Julika

Petrás Mária volt a vendég, aki nemcsak előadást tartott, de kiállította kerámiáit és koncerttel örvendeztette meg a hallgatóságát. A falakon ifjabb Bieber Miklós csodálatos természetfotóit tekinthették meg az érdeklődők.

A vendéglátást Rigó Lászlónak, az óvoda konyha munkatársainak, a Honvéd Horgász Egyesületnek és a Kiliti Konyhatündéreknek köszönhetjük.

A Kikeletköszöntő virágvasárnapon tartottuk. A templom előtt vártuk a szentmiséről hazainduló híveket, hogy a Lajta Néptánc-

együttműködés lányával együtt köszöntük a tavaszt énekkel, körjátékkal. Ezt a régi hagyományt is szeretnénk újra meghonosítani Dunakilitin.

Az ünnep fényét emelte a Községi Ház előtt felállított Nyusziház, amely Sárköziné Sreiner Mónika, Lepsényiné Sreiner Éva és Haszonits Judit keze munkáját dicsérte.

Nézegettek a képeket, érezni az örömet, amin a szervezők és résztvevők egyaránt osztoztak ezeken a csodálatos napokon!

Edelmayer Miklósné

SZÁNTAI LAJOS ELŐADÁSA

„A Pálos rend küldetése és magyarországi feltámadása” címmel tartott előadást Szántai Lajos népmesekutató, történelemkutató.

ADOMÁNYT KAPOTT A KÖZÖSSÉGI HÁZ

Zsigmond Tiboréknak köszönhetően egy mosogatógéppel lettünk gazdagabbak, melynek használata nagy segítség számunkra egy-egy nagy rendezvény után. Hálásan köszönjük!

KÖSZÖNET

Nagy tisztelettel mondunk köszönetet minden utcafelelősnek, lakónak, akik az utcánév táblákhoz szebbnél szebb virágokat helyeztek el, és azokat odaadással gondozták.

EMBERMESÉK

KOVÁCS IBOLY, VAGYIS VARGA JÁNOSNÉ, KOVÁCS IBOLYA

Amikor Kovács Ibolyt megkerestem az ötlettel, hogy az ő életéről írjak, nem háritotta, de mint mondta, el sem tudja képzelni, mit lehetne róla írni, és mi az, ami érdekes lehet az ő életéből.

Pedig mindenkinek egyedi és érdekes az élete. Amikor a Konyhatündérek ajánlották társukat, Kovács Ibolyt a figyelmembe, máris jutottak eszembe életképek, amelyek hozzá kötődtek.

Persze elválaszthatatlan emlék a kastélybeli élet, amelyről több ízben írtam már. Kovács bácsiról viszont nem esett szó, és ha Ibolyáról írok, akkor kihagyhatatlan: 1950-től 1971-ig volt a kastély és az alsó tagozat mindenese, szigorú rendtartója az iskolás éveinknek, nemigen adódott olyan „csibész”, aki merte volna magára haragítani. Nem hiszem, hogy ma, visszaemlékezve kifogásolná valaki az akkori szigorát. Olajos padlójú mindig füstölgő kályhák, gyenge minőségű szén, alig elég, vagy nem elég a tüzelő, majd nyolc osztályban neki kellett valamiféle meleget, és általában rendet biztosítani. Ott volt még a kastély gyönyörű kertje, a halastó, sokunk emlékében élő

hátsó udvar. Tehát sok volt a feladat, amihez jöttek a család egyéb gondolatai. Ez persze csak az egyik és a kisebbik, amiért nem volt egy lágy szívű ember Kovács bácsi.

Hogy menjünk az elejére...

„Igazán nincstelen időkben, Mósoszolnokra nősült Édesapám, elvette Édesanyámat, Lovász Jozsefát” – meséli Ibolya a történetét. „Nagyszülőknél laktunk, akikről az él emlékezetemben, hogy kevésbé szívleltek bennünket. Apám fogságba került a háború alatt. Négyéves voltam, és még a hangsúlyra is visszaemlékszem, hogy valaki bekiabál nagyanyámnak, hogy »Lovász néni, meghalt a Jo-

zefa«. Nem is tudtam, mit jelent, és azt sem tudtam, hogy akkor hol volt az Édesanyám.

Zoli, a bátyám hatéves volt, és Óváron, az akkor működő Árva-házba, a Cserni-villába kerültünk. Nem emlékszem, hogy sírtam volna Anyám után, pedig biztosan fájlhatott szeretetnélküli kis életemből a hiánya. Bár külön voltak a fiúk és a lányok, de minden reggel testvérem ágyában ébredtem, csak vele éreztem magam biztonságban. Két év telt el így.

Apám hazakerült a fogságból, de Szolnokra, már nem vezethetett az útja. Aztán csak arra emlékszem, hogy a Szokoli-házban lakunk Kilitiben, és hol a Kovács nagyszülőknél aludtam, hol a Szokoli-házban. Vagyis apám megnősült. Szokoli Annát vette feleségül. Anyu is - természetesen így hívtam - , talán, mint minden leány, egy szép életéről álmodott. Nem könnyű két, lassan kamaszodó gyereket készen kapni. Meg hát szegények voltunk nagyon. Kezdődtek is a problémák, aminek elrendezése más volt, mint a mai időkben. Lehet, hogy csak

szigornak kellene neveznem, de az meg talán túl enyhe lenne. Kezelése pedig még inkább. Aztán megszülettek a testvéreim, Piri, Vica, majd Öcsi. Kevés idő jutott rám, nem is éreztem, hogy valamit is számítok... Édesapámat szerettem volna erősnek látni, hogy megvéd, ha szükséges, hogy számíthatok rá, ha akár vélt vagy akár valós sérelmem van. Hogy beszélhetek vele, hogy választ ad kérdéseimre, nem erővel hárítja el a lehetőséget is. Úgy éreztem nekem csak ő van, hisz nincs Édesanyám, akihez odabújhatok, ha bánatom van. Anyu nem tudta pótolni, bár néha láttam igyekezetet. Neki is megvolt a maga baja... Tudom, hogy hasonló helyzetben más is hasonlóan érez. Azt is tudom, hogy ezt Aputól elvárni hiábavaló volt, de azt, hogy ennek hiányát éreztem, azt csak én, csakis én érezhettem. Gyakran tettem fel magamban a kérdést... szeret-e bennünket, Zoltit és engem egyáltalán? Ma már tudom a választ... Igen... a maga módján... de az nekünk akkor nagyon kevés volt...

Kis kitérő után, menjünk vissza időben... Kisebbség már a kastély-

ban születtek, mert 1950-ben oda-költözhattünk, apám ott kapta meg az „iskolaszolgá” munkát. Volt segítőenivalóm a családban. Meg amiben csak kellett és lehetett. Sportolni szerettem. Először csak úgy loptam rá az időt az iskolaudvaron, majd Varga Pista bácsi látott bennem némi ügyességet, főképpen az atlétikában. Országos versenyre is eljutottam gránátdobással. Aztán rá kellett jönnöm, hogy nincsen rá idő, az utazáshoz pedig pénz.

Voltak barátnőim, Szabó Zsuzsi, Sztás Éva, Máthé Buci. Szerettem volna kis szabadságot, kicsit sétálni, moziba menni velük, mint az akkori lányok: élni a nagylányosodás éveit. Ma is azt mondom, túl nagy volt a szigor, és nem azt éreztem, hogy ezt a féltés vezérli.

A gyerekek nőttek, de közben Anyu betegeskedett. Nagy fejfájások alkalmával sötét szobában feküdt. Apámat, is mint mindegyikünket nagyon megviselte ez az idő. Aztán 1966-ban meghalt szegény Anyu. Nem volt könnyű élete semmilyen tekintetben. Újabb három félárva maradt, és Apám így a második feleségét is elvesztette.

Közben Varga Jani feleségeként a

faluvégre költöztem” – meséli tovább. „Boldogan költöztünk egy hátsó kis épületbe. Boldogságomat aztán az odaszületett kislányom, az Ibi és Jani adta. Anyósom viszont nem szívelte. Nem hoztam a házhoz földet, gazdaságot, nem voltam hozzájuk való - érezte velem százszor és ezerszer különféle formában. Aztán hirtelen a kis házból is kitett bennünket. Visszaköltöztünk a kastélyba Anyu halála után. Később a munkában felváltottam Aput, aki már nem volt többet a régi. '71-ben beköltözött a testvéreimmel Óvárra, egy panel lett aztán a végső otthona. 74 éves korában halt meg. Ma azt mondanánk, hogy nagyon fiatalon...

Szüleimnek azt megköszönöm, hogy munkára szoktattak. Negatív példákba pedig azt, hogy tudjam, mit kell, hogy jelentsen a család, milyennek kell lenni nehézségekben is a szülői szeretetnek, miképpen alakuljon egy olyan harmónia, ami szülőnek, gyereknek is jó.

1983-ban több átalakítás történt a kastélyban, nemcsak az épületben, de szervezetileg is változott. Az óvodában folytattam a munkát, gyakran onnan mentem gombát

szedni Sérfenyőre, sokszor éjfélig. Janival hajtottunk korábban is, szeretünk volna saját házba költözni. Ami sikerült is immár 35 éve. Ahol lehetett, dolgoztunk a tényleges munkahelyünk mellett. Nem éreztünk fáradságot.

Nem tudom már, hogy is jutott időm színdarabot játszani. Valahogy. Sok örömet adott. A szerep adta meg azt, hogy egy álomvilágba csöppenve, mindent törölni tudjak, ha csak átmenetileg is, ami nyomta a szívemet.

Közben ugye Timi is megszületett persze, aztán a lányok férjhez mentek, hozták és hozzák az unokákat, sőt a dédunokákat is. Hat unokámat, és négy dédunokámat naponta láthatom, hisz mindenki itt van a közelemben.

Fájdalmas, hogy Jani már 2 éve nem osztozhat a család örömeiben. Mindig sokat dolgozott, aztán betegeskedett 10 évig. Betegségé-

ben okolom azt, hogy korábban a permetezésnek nem voltak a mai szabályai. Hosszú ideig pedig ez volt a munkája. Aztán a kialakult asztmájából eredő nehézlégzéseit, rosszulléteit nehezen viselte, és viseltük fájdalmasan mindnyájan. Nagyon hiányzik. Papát mindenki nagyon szerette... Nagy úrt hagyott maga után. Szerettem volna vele hosszú, nyugalmas öregkort megérni. De tudom, hogy nem kívánságműsor az élet...

Egyedül is feltalálom magam, bár nemigen vagyok igazán egyedül. Több közösségnek vagyok tagja, vannak barátnőim, itt a családom... Dolgozni is tudnék, egészségem jó egyelőre.

Megbékéltem az egész életemmel. Fiatalkori sérelmeim a múlté, és őszinte szeretettel gondolok Édesapámra, Anyura is, akinek rövid életében nem sok öröm adódott.

Egyre többet gondolok Édes-

anyámra. Annyira szeretném, ha lenne egy emlék, egy mozzanat, amibe kapaszkodni tudnék... ha tudnám, nemcsak képzelném, hogy az égből mindig vigyázott rám.

Az igazi Édesanyám ... " - sírja el magát befejezésül, az amúgy mindig vidám Kovács Iboly, be sem fejezve a mondatot...

Magyar Ágnes

VELÜNK TÖRTÉNT

KILITIEK KERÉKPÁRRAL A BALATON KÖRÜL 2019. MÁJUS

1. sz. csapat: Bereczki Adél, Fülöp Barbara, Olaszné Nagy Mónika

Mindig szerettem mozogni, sportolni, korom miatt azonban már a kevésbé intenzív sportokat kedvelem. Számomra idetartozik a biciklizés is. Szigetközben, Pozsony és Győr felé már többször kerekkeztem, de most egy nagyobb kihívásról szeretnék beszámolni. Idén májusban már többedszerre vágunk neki Adállal (Bereczki) és Mónival (Olaszné Nagy) egy Honvédség által szervezett kétnapos, 210km kerékpáros Balaton-körnek. Hogy mi szükséges ehhez?

2. sz. csapat:

Kissné Máté Katalin, Kiss Tibor

Egy kerékpárszállító személyautó - amivel lejutunk -, ha ragaszkodunk a saját bringánkhoz, egy biciklistáska valamint regisztráció. Rekordszámú nevező jelentkezett idén is a túrára. Biztonságot adott, hogy egészségügyi személyzet, mentő, biztonságiak, szervizautó végig kíserte utunkat, és bármikor igénybe vehető volt a szolgáltatásuk. A nagy táskánkat katonai teherautó szállította a szálláshelyünkre, ami nagy könnyebbséget jelentett. Tavaly egy defekt miatt igénybe vettük a szerviz segítségét a gumicserénél. Felejthetetlen élmény egy ilyen túra, de egyben nekünk, amatőröknek komoly sportteljesítmény is. A jó hangulat, kihívás mellett kellemes érzéssel tölt el, hogy az egészségünk megőrzéséért is tettünk valamit. Megnyugtató számunkra, hogy a mezőnyben tekernek kerékpáros rendezők, hozzájuk bátran fordulhatunk tanácsért, eligazításért.

A kört idén Keszthelyről indulva az északi parttal kezdtük. A szigligeti hagyományörzők segítségével ágyúlövésre startolt a mezőny. Egy térképes útbaigazító kiadvány segítségével bárki, egyedül is megbirkózhat a távval, garantáltan pár perc alatt társakra talál. Érzékelhető, hogy valami már elkezdődött a Balaton körül a kerékpáros turizmus fellendítése érdekében: egyre jobb állapotú utak, kulturált, tiszta mosdóhelyiségek, büfék tanúskod-

nak erről. Fontos megemlíteni, hogy több frissítópontot alakítottak ki a szervezők 20-30 kilométerenként, ahol energiatárhoz, gyümölcsökhöz és csokihoz juthattunk. Ezek a pihenőpontok remek alkalmat adtak arra, hogy leszálljunk a nyeregből, kinyújtóztassuk elgémberedett tagjainkat, szusszanjunk egyet. Az északi part jellemzői a meredek, kínzó emelkedők, de utána lankásabb, gurulós szakaszok következnek. A szabad levegőn való mozgás mellett a látvány is lenyűgöző volt: öblök, erdei ösvények, tanúhegyek, a szigligeti vár alatt tekertünk. A helyes haladási irányt jól kitáblázott kerékpáros táblák jelzik. Badacsonyi borospince-látogatással most kihagytuk, helyette „kötelező” badacsonyi borospince-látogatással töltöttünk el néhány percet. Természetesen nem maradtunk el a mezőnytől, hiszen a pincék előtt TAS-os (Tekerj A Sereggel), szintén a mi „csapatunkhoz” tartozók vesztegeltek. Az ebédet nosztalgikus hangulatban Zánkán az egykori Úttörőváros területén fogyasztottuk el. Újra gyermekeknek éreztük magunkat, visszajöttek a

régi emlékek. A menzán háromféle menüből választhattunk. Mobil kerékpárszervizünk, frissítőbűfénk már itt várt ránk. Utunkat folytatva az ország legjobb állapotú haditechnikai parkja mellett is elhaladtunk. Balatonudvariban a műemlék temető közvetlen közelében tekertünk, ahol sok szív alakú sírkő található az 1800-as évekből. Tihanynál a csodálatos levendulaültetvény, pipacsmező szomszédságában már nagyon vártuk a közeli Balatonfüredet. A Tagore-sétányon szerencsére csak tolni lehetett a kerékpárunkat a tömeg miatt, amit cseppet sem bántunk. Itt is kötelező elem volt a fagyízás, sütizés. Meglepetésünkre több helyen olyan új kerékpáros pihenőt találtunk, ahol a világítás-hoz és a beépített mobiltelefon-töltőkhöz napelemek szolgáltatják az elektromos áramot. Késő délután érkezünk meg Balatonakaratyára, a Honvéd Rekreációs Központba. Átvettük a csomagjainkat, szállásunkat elfoglaltuk. Vacsora után nem volt gond az elalvással, aznapra éppen megelégtünk már a sportolással!

Másnap reggel fájt itt is, ott

3. csapat: Szitás Péter, Szitás Péterné Hegyi Viola, Szitás Pál, Veszely Anna, Élő Károly, Musil Szilvia

is, hiába kentük magunkat gyógybalzsammal, mindenféle kenceficével! Reménykedtünk, hogy a nap a déli parton már tényleg könnyebb lesz. Csodálkozva néztük, hogy a régi üdülők, szocreál szállodák mellett rengeteg hatalmas, modern apartman-ház épül. Mindenütt felújítás, építkezés zajlik. Balatonföldváron, Balatonszárszón csak úgy suhantunk, Fonyódon és Balatonfenyvesen pihenőt tartottunk. A települések itt nagyon egybeépültek, volt látványos bőven. Az utolsó kilométerek megtétele nem a legkellemesebb élményeink közé fog tartozni, mert az erős szembeszél miatt alig haladtunk. A Zala folyón átkelve -

nem messze forgatták a Tüskevárt című filmet -, én nem a látványban gyönyörködtem, hanem a kilométerórám számainak növekedését figyeltem. Itt elég kanyargós az út, mocsaras, vizes terület mellett halad. Keszthelyre beérve a kimerültség mellett vidám, elégedett érzés kerített hatalmába bennünket: MEGCSINÁLTUK! Emléklappal és éremmel a nyakunkban örültünk a teljesítményünknek. Semmihez nem hasonlítható elégedettség kerített hatalmába bennünket. Hogy miért ez a cikk címe? Örömmel láttam a helyszínen, hogy kis falunkból többen is részt vettek ezen a sportos eseményen. Kiss Tibcsi Katával, Szitásné Viol

Palkó fiával és annak párjával Veszely Annával, Musil (Grózer) Szilvi a párjával Élő Károllyal. Tudom, hogy nekik is hasonló érzéseik, élményeik vannak a túrával kapcsolatban. Kiváló alkalom ez családoknak, baráti társaságoknak, munkahelyi közösségeknek egy erőpróbára, közös időtöltésre. Mindenkinek ajánlom, hogy bátran vágjon neki, ne kételkedjen; hiszen könnyen lehet már a Balaton körül bárhol kerékpárt kölcsönözni és szállást találni. A teljesítmény felett érzett büszkeség pedig minden szenvedésért kárpótol. Így búcsúztunk egymástól: Jövőre Veletek ugyanitt!

Vné Fülöp Barbara

HŐSÖK NAPJA

MÁR TELJES A DUNAKILITI SZÁZAD AZ ÉGI MEZŐN

Veterántalálkozó 2014-ben

Május utolsó vasárnapján, tartottunk veterántalálkozót Dunakilitin. Kezdetben harminckét veteránnal május utolsó hetében csütörtök esténként. Aztán, ahogy teltek az évek, csökkent vendégeink száma, és az életkor növekedésével úgy láttuk, már nem szervezhetünk veteránjainknak esti programot, így átkerült az ünnep a vasárnapi szentmiséhez. A program kezdettől fogva ugyanaz volt:

közös szentmise, koszorúzás a templom előtti emléktáblánál, aztán multidézés énekszóval, kedves műsorral, finom falatokkal.

2017. május 28-án sajnos már csak három volt katona vehetett részt. 2018-ban megemlékezést, koszorúzást tartottunk, de veterán résztvevők nélkül. Az előző évi találkozó résztvevői közül, még mindhárman éltek, talán ha nagyon akarjuk, itt is tudtak vol-

na lenni. De ők úgy érezték, nincs erejük ehhez. „Majd talán jövőre!” – mondták nekem akkor. Mindhármat személyesen látogattam meg. Mert higgyék el, ez alatt a 14 év alatt mindegyiküket külön-külön a szívembe zártam. De nemcsak én, hanem azok a társaim is, elsősorban Bieber Miklósné Kati, akivel mi ezeket a találkozókat szerveztük. Nagy becsben voltak tartva a veteránok Dunakilitin. Úgy érzem, és Kati is ezt erősítette meg bennem, hogy mi is megcselekedtük, amit megkövetelt a haza. A 21. században az utolsó pillanattig emlékeztünk, és tisztelegtünk a II. világháborús dunakiliti hősök előtt. A hősök napja a dunakiliti veteránok ünnepe volt évről évre. A tenyerünkön hordoztuk őket, lestük minden kívánságukat. Jó

volt őket együtt látni. Mindenki-
nek erőt adott a többiek jelenléte,
s az, hogy rájuk figyel mindenki,
ők az ünnepeltek. Hiába érkeztek
előtte róluk lehangoló hírek, ezen a
napon, arra a néhány órára mind-
annyian megfiatalodtak. Erejük,
humoruk ugyanolyan volt, mint
régén. A szép nap végén a búcsúzás
tehát ugyanúgy szólt mindig: „Jö-
vőre, veled, ugyanitt!”

Most már odafönt teljes a „század.”
Mi pedig nélkülük emlékeztünk
május utolsó vasárnapján.

A névsoruk, az emléküket itt marad
velünk:

1. Csanádi Imre

2. Cséfalvay Imre
3. Cséfalvay Sándor
4. Dertyina Jenő
5. Dertyina József
6. Farkas Alajos
7. Holzschuster József
8. Jankó Antal
9. Kadnár Alajos
10. Kálmán Alajos
11. Kálmán Sándor
12. Kálmán József
13. Kiss Alajos
14. Kiss Gyula
15. Kokas Sándor
16. Kovács Sándor
17. Litresits Antal
18. Makai Ferenc

19. Majtényi Ferenc
20. Mészáros Géza
21. Rigó Antal
22. Sági József
23. Snóbli Elemér
24. Schreiner László
25. Szabó László
26. Sztitász Géza
27. Sztitász László
28. Varga József
29. Varga Péter
30. Takács László
31. Sztitász Ágoston
32. Szokoli Gyula
Mély tisztelettel:

*Kovács Andor Tamásné
polgármester*

ELSŐÁLDÓZÁS DUNAKILITIN

Jó Pásztor vasárnapján, május 12-
én ünnepeltük templomunkban
az elsőáldozást 2019-ben. Ezen a
kegyelemteljes napon 8 dunakiliti
és 3 feketeerdei kisgyermek része-
sülhetett első szentáldozásban. Jé-
zus Krisztus számára megtisztított
lelküket jelképezte az ünnepi fehér
ruha és az alkalomhoz illően fehér-
ren díszített templom is. A szent-
misét a kórus gyönyörű dallamok-

kal tette még felemelőbbé. Három
éve készültek erre a pillanatra
gyermekünk, első és második osz-
tályban Árvay Kitti hitoktató vég-
zett hitébresztést és vezette be a
tanulókat a keresztyén katolikus
hit alapjaiba, harmadik osztályban
pedig Somfai Árpád plébános úr-
ral készültek a Krisztussal való első
találkozásra. Isten éltesse az idei el-
sőáldozókat, lakozzék a szívükben

az Úr Jézus mindörökké!

Árvay Kitti

A TÁNC, AMI ELVARÁZSOLT

A Kelet Lányai Hastánccsoport
gálájára voltam hivatalos Moson-
magyaróvárra, 2019. június 8-án.
Ez volt a csoport 13. évadzáró gá-
lája, én először vettem részt rajta,
de csupa elismeréssel tudok nyilat-
kozni róla.

Hihetetlen élmény volt: csodás
koreográfiák, profi megvalósítás,

látványos díszletek és ruhák. És
az ötlet, hogy Ibrahim szultánnak
táncol mindenki, engem teljesen
elvarázsolt.

A dunakiliti fellépők a következők
voltak: Antalkovics Ramóna, Goda
Elizabet, Kadnár Fruzsina, Kadnár
Bianka, Kadnár Rebeka, Kadnár
Zsófia, Kovács Glenda Klaudia,

Nagy Liliána, Nagy Rebeka, Szabó
Liliána, Szeredi Mira, Olasz Anita
és Horváth Zsuzsanna.

A csoport minden korosztálya
bemutatkozott, sőt a kezdők is
színpadra léptek. A lányok műsor-
számait vendég fellépők is színe-
sítették, és vastapsot kaptak vala-
mennyien.

Büszke voltam minden dunakiliti szereplőre, végtelenül örültem annak, hogy részt vehettem ezen a bemutatón.

Sok sikert kívánok a táncosoknak, és további jó munkát, kitartást, hitet a vezetőnek, Angyal Krisztínának, aki szinte végig a színpadon volt, vagy a háttérből irányított, izgult. Ezen a délutánon is bebizonyosodott, hogy ha valamibe sok energiát fektetünk, akkor az megtérül, és nem marad el a siker.

Hajrá, Kelet Lányai Hastáncso-

port! Csak így tovább!

A lányok szeptembertől várják az új érdeklődőket is péntek délutá-

nonként a dunakiliti Közösségi Házban.

Kovács Andorné

ELSŐSEGÉLYNYÚJTÓ TANFOLYAM A MAGYAR GYERMEKMENTŐ ALAPÍTVÁNNYAL

2019. április 26-án közel 50 fő részvételével zajlott a Baba-Mama Klub kezdeményezésére szervezett ingyenes elsősegélynyújtó tan-

folyam a dunakiliti Faluházban. A téma a bajba jutott gyerekek segítése volt, és a program a Magyar Gyermekmentő Alapítvány munkatársai által valósult meg. A teremben dr. Rimóczi Natasa és munkatársai, Ujháziné Kiss Judit védőnő, Kovács Andor Tamásné polgármester asszony mellett főleg kismamák, fiatal apukák és nagyszülők foglaltak helyet. Ők voltak, akik felismerték, hogy ezen a terü-

leten nem lehetünk eléggé felkészültek, hiszen az ÉLET PERCEN MÚLHAT.

Köszönjük a Baba-Mama Klub javaslatát, a résztvevők érdeklődését, és a Magyar Gyermekmentő Alapítvány részéről Böösy Zoltán rendkívül hasznos, és alapos előadását, gyakorlati tanácsait, bemutatóját. Biztos, hogy senki sem bánta, hogy ezen a péntek délután ezt a programot választotta.

TŰZOLTÓS HÍREK

Csaknem két évtizedes sikeres tűzoltó parancsnoki munkájának elismeréseként, Szeitz Ferenc Tibor Dunakiliti Község Önkormányzatának jutalmát vehette át a Szent Flórián-napi ünnepségen.

Május 20-án a dunakiliti általános iskola tanulói a Dunakiliti ÖTE csapatának tagjaiként a szlovákiai Szencen Ifjúsági Katasztrófavédelmi Versenyen képviselték eredményesen a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságot. Gratulálunk, lányok és fiúk!

HUMANITÁRIUS TELEPÜLÉSEK TALÁLKOZÓJA

Humanitárius települések talál-

kozóját tartották a Pest megyei Biatorbágyon 2019. május 23-án. Dunakilitit Horváth Alajos alpolgármester úr, Sztás Péterné tikár és Holzschusztér Lászlóné vöröskeresztes aktivista képviselte. Velük tartott Mihályi Mária területi koordinátor is.

E nemes célt szolgáló szervezetnek Dunakiliti az aktív tagja, és erről évente mindig bizonyoságot is teszünk. Büszkéek vagyunk e címre,

melyet elsősorban a Magyar Vöröskereszt helyi szervezetének köszönhetünk.

HANGVERSENY VOLT FEKETEERDŐN

A Dunakilitiért Egyesület, Rajka-Feketeerdő Egyházközségek Vegyeskara örvendeztette meg Feketeerdő lakóit és az ide látogató vendégeket 2019. május 12-én a Szűz Mária tiszteletére tartott előadásukkal Mayer Gizella vezetésével. Az est a kultúrházban folytatódott, ahol vendégül látták a kórustagokat köszönetül a műsoruk nyújtotta felemelő élményért. Mayer Gizike ígéretet tett arra, hogy októberben Dunakilitin is szervez hasonlóan szép fellépést.

ÓVODA

GYERMEKHÉT ÉS CSALÁDI NAP

Immár 11 éve hagyomány, hogy a Kiserdei Óvodában gyermekhetet és annak zárásaként nagyszabású Családi Napot tartanak. Az idei is felejthetetlen élmény volt minden résztvevőnek. Táncoltak a néptán-

cos gyermekek, az óvónők a "Szívtelen csiga" című darabot adták elő, és sok-sok vidám játékkal kedveskedtek. Az egyes állomásokon feladatokat megoldva, pecsétet gyűjtve kellemesen teltek a percek,

és a búcsúzónál minden kisgyerek ajándékkal távozott. Jó volt látni az apukát, anyukát, nagyszülőt gyermekeikkel együtt ezen a programon. Hálás köszönet az óvoda dolgozóinak ezért.

OVIS OLIMPIA DUNAKILITIN

A dunakiliti Kiserdei Óvoda meghívására 2019. június 13-án a településre érkeztek, és többféle

versenyszámban összemérték tudásukat Dunasziget, Halászi nagycsoportos óvodásai a helyi kisgye-

rekekkel. Az ünnepélyes megnyitó és közös fotózás után kezdődött a versengés. A cél nem is annyira a győzelem volt, inkább az, hogy megmutassák egymásnak, mit tudnak, és kellemes órákat töltsenek el együtt.

Az izgalom persze mindegyik kisgyerekben megvolt, de ez nem akadályozta őket abban, hogy ügyesen szerepeljenek. A folytatás jövőre Dunaszigeten lesz, majd Halászi kerül sorra.

A rendezvény támogatói az alábbiak voltak: Nyugat Takarékszövetkezet, Házi Méhészet, Újház Centrum – László Iparcikk, Nagyova Denisa és a Kiserdei Óvoda a Szülői Munkaközösséggel.

RAJZPÁLYÁZAT

A Szigetköz-Mosoni-sík Leader Egyesület anyák napi pályázatot hirdetett óvodások és iskolások számára. A dunakiliti Kiserdei Óvoda 16 rajzzal nevezett a „Színes virágcsokor” című megméretetésre. Sipos Botond rajza a 3-5,5 éves korosztályban harmadik helyezést ért el. Szívből gratulálunk!

"Ovizsaru" programban résztvevő nagycsoportosok az oklevelek kiosztása után

A nagysikerű Családi Nap egy pillanata: közös torna

Óvodai anyák napi ünnepség

A ballagó óvodások a Faluház színpadán

ISKOLA

BÚCSÚZIK A TANÁRI PÁLYÁTÓL ÉS AZ ISKOLÁTÓL SZÜCS KATALIN, KATI NÉNI

Kati néni búcsúzik az iskolától és Dunakilititől, hiszen 2019 őszén nyugdíjba vonul. Számára 2019. június 15-én a ballagáson szól utoljára a csengő. Képzeljék el, 1979-ben kezdett el tanítani Dunakilitin! Akkor még a Dunakiliti Általános Iskolában, hiszen csak 1990 óta viseli a Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskola nevet. Volt itt szaktanár, osztályfőnök, igazgatóhelyettes, felsős

munkaközösség-vezető, sőt még úttörővezető is. A 40 év alatt 1176 diákot tanított Dunakilitin, 128 tanulónak volt osztályfőnöke is. Hét osztályt ballagtatott: 1989-ben a 8.a-t, 1996-ban a 8.b-t, 2000-ben a 8.b-t, 2003-ban is a 8.b-t, 2008-ban a 8.a-t, 2013-ban és 2018-ban a 8. osztályt. 5-6. évfolyamon volt osztályfőnöke az 1983-ban ballagó osztálynak, és most 2019-ben az 5. osztályosoktól búcsúzik, mint ve-

zető. (Mindezt Kati néni füzetéből tudjuk, mert ő precízen vezetett mindent az évek során.)

A jó tanár akkor hiteles, ha önmagát adja. Kati néni mindig is hiteles volt tanárként és magánemberként is. Alázattal, igyekezettel végezte munkáját. Értékekben gondolkodott, a pályája iránt óriási elhivatottság élt benne, és mindig gyermekközpontúság jellemezte. Mindig azt helyezte előtérbe, hogy a gyermeknek, mi a legjobb. Észrevette és tisztelte tanítványai-ban az embert. A napi küzdelemben soha nem fáradt el, a diákok sikerei mindig kellő erőt, hitet, lelkesedést tudtak neki adni. Tanítványai-val mindig szigorúan bánt, de ugyanakkor végtelen türelemmel, megértéssel nevelt és oktatott. Diákok egész sorát, sőt nemzedékeket ismertetett meg a matematika, a fizika, majd később az informatika alapjaival. Sokan jutottak el egyetemre, főiskolára a tanítványai

közül, és a környék legjobb szakemberei is büszkén mondják, hogy olyan alapokat adott, amire lehetett építeni.

Munkatársai és a térség pedagógusai között is kellő tekintélyt tudott kivívni magának. Bebizonyította, hogy a gyermeknevelésben nemcsak beszélni kell, hanem jó példával kell élni. Nagy kincs az ilyen pedagógus, aki nyitottan, minden újra fogékonyan tud nevelni és tanítani.

A jó pedagógus nemcsak optimista, de egy kicsit idealista is, mert

hiszi, hogy képes szebbé, jobbá tenni a világot tanítása, munkája által.

Kati néni, sokat tettél Dunakilitiért az elmúlt négy évtizedben. Beírtad magad Dunakiliti történelmébe. Igazoltad, amit Pázmány Péter mondott:

„Nemes, szép élethez nem kellenek nagy cselekedetek, csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.”

Szép nyugdíjas éveket kívánunk Neked sok szeretettel, nagy tisztelettel, őszinte örömmel és óriási elismeréssel magam, Dunakiliti

Község Önkormányzata, a település egykori és jelenlegi lakói nevében.

Ha magányosnak érzed magad Győr városában, csak gondold vissza a Dunakilitin eltöltött évekre, és ne feledd, hogy mi itt mindig szeretettel várunk. Üljetek vonatra, szállj fel egy buszra, rendeld taxit, és gyere vissza közénk! Mi mindig visszavárunk!

*Kovács Andorné Kovács Edit:
a polgármester, a munkatárs,
az anya és a barát*

TÁMOGATÁSOK AZ ISKOLÁNAK

A Dunakiliti Hagyományörző, Községépítő és Takarékoskodó Alapítvány fennállása óta támogatja a dunakiliti Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskolát. Ez azóta is így van, mióta a működés a Győri Tankerületen

keresztül történik.

Az év végi jutalomkönyvekre 80.000 Ft-ot szavazott meg a kuratórium idén, ebből vásárolták a kitűnő és jeles tanulók könyveit a pedagógusok. Továbbá 130.000 Ft-tal járultunk hozzá a végzős ta-

nulók győri színházlátogatásához és a Batthyány-projekt keretében a Köpcsényben (Kittsee) tett tanulmányúthoz.

A Szigetköz-Mosoni-sík Leader Egyesület által szervezett szakmai nap a hungaricumokról ugyancsak Dunakiliti Község Önkormányzata együttműködésével valósult meg 2019. április 25-én.

Gyereknapi

Iskolai ballagás

HATÁRTALANUL ERDÉLYBEN - PURGER EVELIN BESZÁMOLÓJA

A 7. osztályos Purger Evelin (13) is részt vett az erdélyi kiránduláson, aminek keretében Székelyföldre és Szászföldre látogattak el. Hatnapos élményeiről élvezettel mesélt az Olvasóknak.

S. A.: Ha jól tudom, a 7. és a 8. osztály is volt Erdélyben. Az osztályotokból mindenki volt, vagy mi volt a részvétel feltétele?

P. E.: Lehetett jelentkezni. Az osztályomból 14-en voltunk.

S. A.: Először jártál Erdélyben? Milyen érzésekkel indultál el?

P. E.: Igen, először jártam ott. Nagyon kíváncsi voltam, hogy élnek ott, a határon túl. Már vártam, hogy megnézhessen a rengeteg történelmi emlékművet és emlékhelyet. Hatalmas boldogsággal töltött el az, hogy ők még ennyi megpróbáltatás után is igaz magyarok, akik őrzik hagyományaikat.

S. A.: Mennyi ideig tartott az utazás, s mit csináltatok ezalatt?

P. E.: Kb. 15 óra volt. Beszélgettünk, zenét hallgattunk, és az idegenvezető is sokat mesélt nekünk... Őt Zoltán bácsinak hívták. Erdélyi, székely. Voltunk a múzeumában, ahol megnéztük mind a 365 db vasalóját, 52 db kályháját és a tájházat. Majd megkóstolhattuk a házi készítésű szörpjét.

S. A.: Miről mesélt útközben?

P. E.: Elmesélte a Tordai-hasadék és a Gyilkos-tó legendáját. A töröcsvári várkastély, a nagyváradi Szent László székesegyház és a püspöki palota történelmét. Mesélt még a szászok életmódjáról, arról, hogy Brassó volt az ő városuk. Később aztán megnéztük az evangélikus templomukat, a Fekete templomot és a prázsmári erődtemplomot, ahová háborúkor menekültek.

S. A.: Hol volt a szállásotok?

P. E.: Az első két nap Szovátán voltunk, majd a következő két nap Sepsiszentgyörgyön, az utolsó este pedig Székelyudvarhelyen voltunk. Először egy hotelban aludtunk, majd egy kollégiumban, végül egy panzióban.

S. A.: Kóstoltatok erdélyi jellegzetes ételeket? Hogy ízlettek? Más ízvilág, mint amit megszoktál?

P. E.: Igen, kóstoltunk. Voltunk Esztenán és Kisbaconban is, ahol megvendégelték minket. Kaptunk házi készítésű sajtokat, áfonyalekvárt, padlizsán- és paprikakrémet, helyi húsárukat zöldségekkel.

S. A.: Találtál új barátokat? Mikor hazajöttetek, folytatódtak valamilyen formában az ott kialakult kapcsolataid?

P. E.: Május 23-án jöttek hozzánk a kimleiek, akikkel együtt mentünk, és velük töltöttük a délutánt. Csapatokat alkotva vetélkedőn vettünk részt a projekttel kapcsolatban, majd megvendégeltük őket.

S. A.: Mi volt számodra a legemlékezetesebb élmény?

P. E.: Az, amikor megnéztük Benedek Elek házát. Itt dédunokája mesélt róla, könyveiről, szokásairól, családjáról és az általa írt, gyerekeknek szóló újságjáról, a Cimboráról. Megnézhettük a nappaliját, az utolsó levelét, régi és új könyveit és a dolgozószobáját.

S. A.: Milyennek gondoltad utazás előtt és utazás után az erdélyi életet? Más, mint itt?

P. E.: Igen, kissé más, de nagyon tetszett nekem. Sikerült egészen jól elképzelnem előzetesen, hiszen már előtte is sokat hallottam az ott élő emberekről és életmódjukról. Hazajöve beszélgettünk a tapasztalatainkról és élményeinkről is osztálytársaimmal, barátaimmal.

S. A.: Mi az, amit örökre magaddal fogsz vinni a szívedben életet során? Van ilyen?

P. E.: Az, hogy az ott élő emberek mennyire szeretik hazájukat és az anyaországból érkezőket.

Suri Andrea

EGY FIÚ, AKI KÖZLEKEDÉSI TÁBLÁKAT GYŰJT

Fazekas Bálint, Feketeerdőn élő, Dunakilitin tanuló diák fiatal kora ellenére több éve gyűjt közlekedéssel kapcsolatos tárgyakat, melyeket most kiállításon mutatott be az érdeklődőknek 2019. június 10-14. között a fekeeteerdői Kultúrházban. A kiállítás igényesen megszerkesztett, gondosan összeállított volta a gyűjtő munkáját dicsérte. A látogatókat saját maga kalauzolta körbe. Mesélt a tárgyak megszerzésének módjáról és otthoni tárolásáról is.

Láthattunk vasúttal kapcsolatos maketteket, képeslapokat, közlekedési táblákat, vonatjegyeket és minden mást is, ami a közlekedéshez köthető.

Gratulálunk Bálintnak a nagyszerű a gyűjteményhez. Sok sikert kívánunk neki a folytatáshoz is.

- „Cél talán a MÁV vezérigazgatói szék?” - tréfálkozott a tehetséges diákkal Novák András polgármester úr, melyen az érintett sokat sejtetően mosolygott.

KIPILLA BALÁZS, A TECHNIKA ÖRDÖGE

- Solyom Mária: Az Oktatási Hivatal Győri Pedagógiai Oktatási Központja által meghirdetett 2. „Ismerem a technikai környezetemet” – Technika, életvitel és gyakorlat tantárgyi dunántúli versenyén vett részt Kipilla Balázs 5. osztályos tanuló. Egyéni megmérettetésről volt szó, a korosztálya az I. kategória: 5-6. évfolyam. A verseny írásbeli és gyakorlati részekre bontható, mely három fordulóból (iskolai, megyei, dunántúli) állt. Már az iskolai fordulón kimagas-

ló teljesítménnyel jutott tovább 2 társával a megyei fordulóra, ahonnan már csak az 1. helyezett képviselhetette magát és megyéjét a dunántúli döntőben, mely Szombathelyen, az ELTE Savaria Egyetemi Központ Dísztermében került megrendezésre. A dunántúli döntő 60 perces elméleti, valamint 75 perces gyakorlati (hídmodell készítése) feladatból állt.

A verseny témája az idei évben az Épített tér. Ezen belül a települések kialakulása és fejlesztése, jellegzetességei, a környezettudatos átalakítása. A hídépítés története, alapanyagai, szerkezetei. Lakóházak építése; a lakás, mint technikai rendszer; lakberendezés (mobil és beépített berendezési tárgyak), élet a lakásban. Műszaki kommunikáció. Találmányok, feltalálók, illetve híres épületek Magyarországon. Gyakorlati feladat (csak a dunántúli fordulóban): modell készítése

saját terv alapján az egységesen rendelkezésre bocsátott papírtéglából a megadott eszközök segítségével.

A dunántúli döntőben Balázs a legjobb elméleti feladatsort írta, a híd építésénél veszített pontjai miatt lett 2. helyezett, sajnos az utolsó percekben a híd egyik pillére megdőlt. Nagyon büszkék vagyunk rá, lendülete töretlen, ha jövőre is meghirdetik a versenyt, ugyanúgy nevezünk majd!

- Balázs: Amikor megtudtam, hogy részt vehetek egy technikai versenyen, nagyon örültem, mert ez az, ami igazán közel áll az érdeklődési körömhöz. Otthon szívesen töltöm az időt apa műhelyében, ahol sok szerszám és építési alapanyag van. Amikor építkeztünk, mindig megkérdeztem apát, mit csinál éppen, és ő igyekezett elmagyarázni. A megyei és országos versenyek írásbeli részében volt olyan kérdés,

amikre pont emiatt tudtam válaszolni, mint például a fal szerkezete vagy hogyan néz ki a padlófűtés. A gyakorlati részre, a hídépítésre úgy készültem fel, hogy a tanító néni kölcsönadott egy hídszerkezetekről szóló könyvet, amit elolvastam, és a hídmodell megépítésénél ez nagyon sokat segített. Az építéshez használható szerszámokat is gyakorlatlanul kezeltem, csak két helyen égettem meg a ragasztópisztollyal a kezemet. Nagyon örültem a

második helyezésemnek, mert így megtudhattam, hogy jobb vagyok technikából, mint gondoltam. Remélem, máskor is lesz lehetőségem részt venni hasonló versenyeken.

- Szülők: Balázs nagyon fogékony a műszaki dolgok iránt, és már most tudatosan gondol a jövőre, műszaki pályára készül, mérnök szeretne lenni. Már akkor is büszkék voltunk rá, amikor a megyei fordulón kimagasló eredményt ért el, és szerencsések vagyunk, hogy elkísér-

hettük őt a szombathelyi regionális versenyre, mert így közvetlen közelből izgulhattunk érte. De látva magabiztosságát és higgadtságát kicsit könnyebb volt átvészelné azt a két és fél órát, ameddig a megmérettetés tartott. Az egész család büszke az elért eredményére! Köszönjük szépen Sólyom Mária felkészítő pedagógusnak a lelkesítő és kitartó munkáját!

JÓZSY VINCE, A TRAKTORSZAKÉRTŐ

- Sólyom Mária: Józsy Vince 5. osztályos feketeerdei tanuló is

ügyeskedett ebben a tanévben, 5. helyezést ért el az országosan kiírt pályázaton, melyet a Technikatanárok Országos Egyesülete hirdetett meg. Az egyéni pályázatot az általános iskolák felső tagozatos tanulói és a gimnáziumok azonos korú tanulói számára immár hatodik alkalommal hirdették meg. Az idei téma a Lakóhelyem agrárgazdálkodásának rövid története, élelmiszerellátásunk jelene, jövője. A pályázat témájának aktualitását adja az élelmiszerbiztonsági kihívás,

a helyben termelt élelmiszer fogyasztásának korszerű gondolata, az egészséges életmód, az öngondoskodás, és a magyar agrárkultúra versenyképessége. Egyénileg kellett elkészíteni, elsősorban saját tanulmányaik, kutatásaik kapcsán. Az eredményhirdetésre Tokajban került sor, Vince és családja sajnos nem tudtak részt venni, de nagyon szívesen elhoztam neki ajándécsomagjait (Kaposvári Egyetem és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara felajánlását) és oklevelét.

EREDETINEK SZÜLETTÉL

TÉSZTA KONYHÁN KÍVÜL – LŐRINCZI MARTIN SIKERE

Amikor azt mondjuk, hogy tészta, szerintem mindenki arra az ízletes ételre gondol, amit a konyhában elkészítünk és megeszünk. El sem tudjuk képzelni, hogy az étkezésen kívül mennyi mindenre alkalmas még. Nem is gondolnánk, hogy a tésztából építményeket is tudunk létrehozni, ilyen például a tésztahíd. Iskolámban, a győri Hild

József Építőipari Szakgimnáziumban hagyománya van a tésztahidak építésének. Amikor megkezdtem kilencedikes középiskolai tanulmányaimat, nem is tudtam, hogy létezik ilyen, ott és akkor hallottam róluk először. Nagyon tetszett és megfogott a téma. Kilencedikes és tizedikes koromban már csatlakozhattam egy-egy csapatba hidat

építeni, de ezekben az években leginkább figyeltem, tanultam a folyamatokat, illetve elsajátítottam ezeket. Tanultam a hibákból, és felkészültem a 11. osztályos koromra, amikor már én kaptam lehetőséget a csapat megalakítására.

Idén, 2019-ben április közepén el is érkezett a várva várt idő, amikor megkaptam a feladatot, hogy

szervezzek csapatot, és készítsük el a hidat. Meg is kezdtük a tervezést a verseny követelményei szerint. Ezek minden évben azonosak voltak. Meghatározott volt a híd maximális súlya, amely maximum 1 kg lehetett, előírták a híd szélességi és magassági adatait szám szerint, szélessége minimum 100 cm és magassága maximum 50 cm lehetett. További követelmény volt, hogy a ragasztó a híd felületének maximum 20%-át boríthatja csak. Kötelező elem beépíteni a híd közepébe egy 1x10x5 cm nagyságú falemezt, amely a versenynél majd a terhelési lemez lesz: beragasztjuk egy központként a híd közepére, ahol majd egy gépezet függőlegesen húzni fogja fokozatosan növekvő erővel egy lánc segítségével. A húzás során legtöbbet kibíró híd nyer.

Alapanyagok szempontjából Barilla nagyméretű penne tésztát alkalmaztunk a híd íveinek anyagaként, mellé küllőknek 50 cm hosszú spagetti tésztát választottunk, melyet az iskolánk Svájcban szerzett. Vízszintes távolságtartónak Barilla 0.9-es makaróni tésztát választottunk. Több oka is van, miért pont ezeket: olyan tésztára van szükségünk, amely tojásmentes a

keményisége miatt, és lehetőleg a tészta maga vastag fallal rendelkezzen. A ragasztáshoz speciális kétkomponensű epoxi ragasztót alkalmaztunk, előnye ennek a fajtának, hogy 60 perc alatt teljesen megköt és bizonyos mértékig rugalmas is, ellentétben a pillanatra ragasztóval, amely egyszerűen eltörik.

A híd egy oldalába 44 db küllőt terveztünk, a két ívbe így összesen 88 db-ot. Ezeknek az elhelyezkedését előre megszerkesztettük egy kartonra sablonként, hogy lássuk, melyik elem hova kerül. Ennek a sablonnak segítségével egy asztalon létrehoztuk a két teljesen azonos ívet. Miután a második ív is elkészült, össze kellett állítani a két elemet. Kosárfüles hidat terveztünk, ez azt jelentette, hogy az

íveinek alja egymástól 10 cm-re helyezkedik el, míg a teteje teljesen egymáshoz ér. Három hét alatt készültünk el, minden nap iskolaidő után több órán keresztül dolgoztunk. Összesen 60 munkórát fektettünk bele a kigondolástól egészen a csomagolásig. A híd Győrben készült, a verseny pedig Budapesten volt 2019. 05. 11-én a Magyar Vasúttörténeti Parkban. A speciális tésztahid-törő gépet az Óbudai Egyetem biztosította. A versenyt a Hild iskola igazgatója, Jósza Tamás kommentálta. Célunk a 150 kg-os teherbírás elérése volt. A hidakat egymás után törték össze, a mienk utolsóként szerepelt a sorban. Az addigi legjobb teljesítmény egy 89 kg teherbírású híd volt, ezt kellett túllépünk.

Feszülten figyeltük az eseményeket. Felhelyeztük a hidat a törő gépre, megkezdődött a terhelés, végül pár másodperc alatt bekövetkezett a törés...

A két év tanulásnak és nagyon sok munkának meglelt az eredménye. A csupán a 106 cm széles és 50 cm magas híd, amely összesen 920 grammot nyomott, 165,0 kg terhelést bírt ki! Ezzel elértük a magunknak kitűzött célt és az I. helyezést is elhoztuk.

Lőrinczi Martin

JOÓ NATÁLIA, A TEHETSÉGES KOZMETIKUSJELŐLT

2019. február 22-én az Országos Fodrász és Kozmetikus versenyen vett részt Joó Natália, ahol öszszevont korcsoport-kozmetikus „Make Up” kategóriában a karneváli sminkjével VI. helyezést ért el. Vele is készítettünk interjút.

Győri Szolgáltatási SZC Kossuth Lajos Középiskolája és Kollégiumban tanulok 11. osztályban. Kozmetikus leszek, szerintem nagyon szép szakma. Én beleszerettem – kezdi Natália.

S. A.: Ki bátorított, hogy nevezd a versenybe?

J. N.: Szüleim, barátaim, és gyakorlati oktatóm, Stoiber-Vass Éva tanárnő. Ő volt a felkészítő tanárom is.

S. A.: Meséld el, milyen út vezetett az országos versenyig!

J. N.: Rengeteg felkészülést igényelt a verseny. Körülbelül 10-12 hetet vett igénybe. Minden gyakorlati órán gyakoroltam, és finomítottunk vagy változtattunk a sminken, a ruhán és a kiegészítőkön.

A megálmodott smink mellett az egyéb kellékek beszerzése, készítése is a versenyzők feladata volt. A ruha és a kiegészítő saját kézzel készült, amit édesanyámmal együtt készítettük el. Sokat jelentett az számomra, hogy az oktatóm és a szüleim biztattak, és támogattak mindenben! Mivel az országos verseny előtt nem volt semmiféle forduló, körülbelül 50-80 versenyzővel mérkőztem meg (minden jelentkező két kategóriában indulhatott).

S. A.: Két modellnek kellett sminket készítened?

J. N.: A két modell különböző kategóriákban volt: „Esküvő” és „Karnevál”. Az utóbbiban értem el helyezést.

S. A.: Milyen szempontok szerint rangsorolták a versenyzőket?

J. N.: „Esküvői télűző sminkeknél” a teljes sminket a tavasz jegyében kellett elkészíteni, tavaszi színekkel és esküvői ruhával, frizurával (színekben és formában) kiegészítve azt. A kiírás szerint a sminknek hordatónak kellett lennie, így a figurális festés ebben a kategóriában tilos volt. A zsűri a verseny kezdete előtt megtekintette az arcot, melyen semmilyen előkészítés nem lehetett. „Karnevál vagy farsang figurális festés, részleges testfestés a modellen” kategória esetében figurális festést az arcra, illetve a test egyes részeire kellett felhelyezni. Ennek végső formájával, kinézetével (a frizurával és az öltözettel együtt), a karnevál vagy farsang különleges világát kellett megidézni. A díszítés (strasszok, kövek, stb.) az arc részének maximum 40%-án lehetett. Nem kaptunk se

kritikát, se véleményt a kb. 8 fős zsűritől. Nekünk, versenyzőknek el kellett hagynunk a helyszínt a zsűrizés idejére.

S. A.: Milyen feltételeknek kellett egy modellnek megfelelnie, amikor választottál?

J. N.: Főként azt néztem, hogy az arcuk szép legyen, ne legyen rajta semmiféle bőrhiba. Meg persze azt is figyelembe kellett venni, hogy a smink mennyire illik a modell arcához, bőréhez, és természetéhez. A terv sokkal előbb elkészült, és a modell kiválasztása után lett változtatva rajta. A sminket a versenykiírásnak megfelelően terveztük meg. A tervezéssel nem volt sok munka, inkább a kivitelezés volt több idő. Sokszor gyakoroltam a modelleken, hogy minél jobban megismerjem a bőrtípusukat, de könnyen ment az is.

S. A.: Az egyik modelled a dunakiliti Bencsics Anna volt. Miért őt a választottad?

J. N.: Két dolog miatt esett Annára a választásom. Az egyik az, hogy nagyon gyönyörű arca van és szép, hosszú haja, ami nekem az „Eskü-

vő” kategóriában tökéletes volt. A másik az, hogy őt ismerem, és tudtam rajta itthon gyakorolni.

S. A.: *Hogyan fogadta Anna a felkérést?*

J. N.: Meglepődött. De tetszett neki. Remélem, a következő versenyeken is számíthatok rá, ugyanis még jövőre, 12. osztályban is mehetek versenyekre. Valamint in-

dulhatok a +1 szakmai évemben is. S. A.: *Mire kellett nagyon figyelned a versenysmink készítése során?*

J. N.: Arra kellett ügyelnem, hogy ne fussak ki az időből, ne legyek ideges, ne kapkodjam el, és hogy a lehető legjobban készítsem el a sminket. Mindegyik kategóriában 60 percem volt.

S. A.: *Hogy érzed, mi az, amiben jó*

vagy, és mi az, amiben még fejlődnöd kell?

J. N.: Kézügyességem megvan hozzá, és aminek örülök, hogy az idő nem ellenségem. A versenyen összeszedett voltam, mindent fejből tudtam tartani. Fejlődni pedig mindig van hova.

Suri Andrea

SVÉDORSZÁG HEGYI FANNI SZEMÉVEL

Fika? Fika.

Nem, nem óvodások között töltöttem az előző pár hónapot, mégis szinte naponta megütötte fülem ez a rövid párbeszéd: Svédországban a fika ugyanis a napközbeni kávézást és sütizést jelenti, és egy olyan tradíciót, amihez elképesztően könnyen hozzá lehet szokni.

A skandináv kultúra kisgyerekkorom óta nagyon érdekelt, így amikor kiderült, hogy a Budapesti Corvinus Egyetem vezetés és szervezés mesterszakos hallgatójaként egy félévet a Campus Mundi program keretében a svédországi Jönköpingben tölthetek, nem hezitáltam sokat, és idén januárban

belevágtam a nagy kalandba. Svédország rengeteg izgalmas dologgal és újdonsággal várt, csodálatos embereket és történeteket ismertem meg, és persze nagyon sokat is tanultam.

Január első napjaiban indultam el a dél-svédországi Jönköpingbe, ami az ország kilencedik legnagyobb városa, és otthont ad a Jönköping Universitynek, ahol tanulmányaimat folytathattam. A város gyönyörű, s annak ellenére is azonnal beleszerettem, hogy a téli hónapokban nagyon korán sötétedett, és bizony az itthonihoz képest nagy hideghez is hozzá kellett szokni. Ahogy azonban lassan kintavaszodott, s végre lehetőségünk volt sétálgatni a tópartokon és piknikezni a virágzó fák árnyékában, az embernek nem is nagyon volt máshoz kedve, minthogy élvezze a természet minden gyönyörét! Svédország tökéletes választás, ha újra meg akarjuk találni a kapcsolatot a természettel, amire nekem a pörgős budapesti egyetemi évek után mindenképp szükségem volt. Ez persze nem jelenti azt, hogy az élet Jönköpingben nem volt ugyanolyan izgalmas, mint fővárosunkban! Az egyetemen lehetetlen volt

unatkozni, szinte minden napra akadt valamilyen közösségi program, és a sok-sok külföldi cserediáknak hála rengeteg nemzettel és kultúrával is megismerkedhettem az elmúlt szemeszterben. Nagyon jó volt ilyen különböző háttérű fiatalokkal beszélgetni, megtudni a saját élettörténetüket, és persze kicsit közelebb hozni hozzájuk a magyar kultúrát is! A házi pálinka és kolbász például elsőpró sikereket aratott mindenki között.

Bár az egyetemi oktatás sokban hasonlított a magyarra, akadtak azért különbségek is és nagyon sokat tudtam fejlődni ezalatt az idő alatt. A sok gyakorlati projekt, a lelkes oktatók és a rengeteg csapatmunka nemcsak a lexikális tudást, hanem különböző képességeinket is erősítette, és természetesen azal, hogy végig angolul folyt az oktatás, a nyelvtudásunkat is fejleszteni tudtuk.

Igazán szerencsésnek mondhatom magam, mert a félév alatt arra is volt lehetőségem, hogy utazgassak Svédországon belül és kívül is. Így jutottam el többször is Stockholmba, Göteborgba és Malmöbe is, de meglátogattam Oslot és Koppenhágát is. A legemlékezetesebb uta-

zásunk során azonban Lappföld finnországi részére látogattunk februárban. A kalandos út során ültünk rénszarvas szánon, vezethettünk husky-szánokat, a szaunázás után megfürödhettünk a jeges tóban, de nem maradt ki a sífutás és a lékhorgászat sem! Ezek mind olyan élmények, amik nagyon so-

kaíg velem maradnak majd, és szívesen gondolkodom majd rájuk vissza. Nemcsak az utazások, hanem a mindennapok is legalább ugyanennyire hiányozni fognak! A „fika” két egyetemi óra között, az egyetemi menzán kapható eszméletlenül finom húsgolyó, a svédek elfogadó természete, a természetközelség

mind-mind szép emlékké válnak majd a szívemben, és remélem egy nap visszatérhetek még Jönköpingbe! Csak ajánlani tudom Svédországot mindenkinek, akár cserediákságról, akár a következő nyaralásról van szó!

Hegyi Fanni

A TEHETSÉGES ATLÉTÁK: VARGA ANDRÁS ÉS BENCE

Varga Bence

A dunakiliti Varga András (15) és Varga Bence (15) neve nem ismeretlen az Olvasók előtt: már 10 éve futballoznak a településen, illetve több éve a dunakiliti Önkéntes Tűzoltó Egyesület ifjúsági csapatát erősítik a különböző megmérettéseken. Most elsősorban az atlétikai szereplésükről beszélgettünk az internet segítségével, mivel mindketten a Mosonmagyaróvári Atlétikai Club (MAC) tagjai.

- *Mióta indultok atlétikai versenyeken? Csapatban inkább, vagy egyéni számokban?*

András: Általános iskolás koromban kezdtem el az atlétikát, itt, Ki-

litin. Minden évben voltam mezei futóversenyeken, diákolimpiákon, kis- és nagyiskolás atlétika versenyeken is. Csapatversenyeken és egyéniben is indultam. Tavaly, nyolcadikos koromban 8. helyezést értem el országos versenyen 800 méter síkfutásban. Most 4 hónapja kezdtem el a Mosonmagyaróvári Atlétikai Clubnál, eddig nagyon tetszik. Kedvenc versenyszámaim a távolugrás, a 300 m-es, és a 800 m-es síkfutás.

Bence: Már általános iskolás korom óta járok atlétikára, minden évben részt szoktam venni a mezei futóversenyeken, diákolimpiákon. Egyéniben és csapattal is szoktam indulni. Én a 100 méteres síkfutást és a távolugrást szeretem a legjobban, de megbirkózok másféle feladatokkal is. Most egy országos versenyre készülök 4x100 méteres váltóban.

- *Hogyan derült ki, hogy mindketten jók vagytok a sportban, és ezt szeretnétek csinálni?*

Bence: Mivel mindig is ketten voltunk, már pici korunkban egymással versenyeztünk - séta közben is -, hogy ki a gyorsabb. 5 évesen kaptunk egy nagy trambulint, onnantól kezdve abban töltöttük a

Varga András

nyarakat - ha esett, ha fújt, akkor is. Szerintem ez is adott egy kezdőlökést az atlétika felé. Általános iskolában a volt tesitanárunk (Miholics László) atlétika szakkört indított, és mivel a kedvenc óránk is a testnevelés volt, egyértelmű volt, hogy oda is beiratkozunk. A feladatokkal könnyedén megbirkóztunk és volt sikerélmény, tehát maradtunk. Ha időnk lenne, több sportot is kipróbálnánk. Tavaly és idén is indulunk a diák sárkányhajó-evezésen - igaz ez nem atlétika, de attól még tetszik.

- *Az iskola és a tanulás mellett hogyan jut időtök egy-egy felkészülés-*

re? Egyáltalán igényelnek többlet-felkészülést a versenyek, vagy elég az az edzettség, amit a fociedzések nyújtanak?

Bence: Mi is úgy gondoltuk, hogy elég, de atlétika edzéseken rájöttünk, hogy egész más izmokat kell megmozgatni a focinál és az atlétikánál. Fociedzés kedden és pénteken, atlétika hétfőn, szerdán, pénteken. Van, hogy kimarad egy-egy edzés, de általában hétvégén előre készülünk az órákra.

András: A focimeccsek viszont hétvégén vannak...

- Mít tekintetek az eddigi legnagyobb sportsikereteknek?

András: Amire büszke vagyok, az az országos elsősegély versenyre való kijutás tavaly, valamint szintén tavaly az országos 8. hely 800 m-en.

Bence: Én pedig büszke vagyok, hogy pár hónapos atlétikai tagsággal a hátam mögött országos versenyre megyek, de ugyanúgy büszkék vagyunk mindketten a tavalyi országos elsősegélynyújtó versenyen elért eredményre. Igaz, hogy nem egyéni, de mire az újság megjelenik, az U16 csapat - aminek mi is oszlopos tagjai vagyunk - bajnokságot fog nyerni.

- Meséljete a legkellemesebb élményetekről, ami az atlétikához kapcsolódik!

András: A legkellemesebb dolog egy iskolai sportnapon volt, amikor felmérték a kilencedikesek sporttudását. Távolugrásnál kb. 4,50 m-ig volt felásva, gondolván, hogy akkorát úgysem ugrik senki. Bence: Jött az András, ugrott 4,80-at, ástak tovább. Aztán ugrottam én 5 m-t, így újra továbbástak. A következő ugrásnál András ugrott 5,20-at, én 5,25-öt, és azt mondták, nincs kedvük ásni, hagyjuk abba. Mondanom sem kell, ezzel holt-

versenyben ketten megnyertük a sportnapot. Ezek után gondoltuk azt, hogy kipróbáljuk magunkat az atlétikai klubnál.

- Most megfordítom a kérdést: mi volt a legkellemetlenebb?

András: Megyei futóversenyen voltam Győrben az egyetemnél. Órákkal előtte ott voltam a regisztráció miatt. Mivel hideg volt, bementünk a Mobilis Interaktív Kiállítási Központba melegedni. Úgy belemerültünk egy játékba, hogy majdnem lekéstem a rajtot. Odaszaladtam, és huss, már futottam is.

- Évente körülbelül hány sportversenyen vesztek részt?

Bence: Rajtunk nem múlik, ahányszor kérnek, mi megyünk. Az iskolában most ismerkednek velünk: mivel idén kezdtünk, még csak egy megyein voltunk. A foci minden hétvégén van, atlétika is csak pár hónapja hivatalos, ott volt két megyei, és abból lett az egyik országos nekem. Általános iskolában Laci bácsi sok helyre benevezett ben-

nünket, ha továbbjutottunk valamelyiken, akkor 5-6 verseny is volt egy tanévben. Atlétika edzéseket a tűzoltó versenyen is kamatoztattuk, mert a stafétában gyorsabban futottunk.

- Mi a távolabbi célotok? Tervezitek, hogy a sporttal komolyabban foglalkoztok?

Bence: Azért mentünk gimibe (mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Gimnázium, emelt angol szak), mert nem volt konkrét cél, illetve csak az angol. Most már mindketten gondolkodunk a testnevelő tanár pályán, de még van pár évünk eldönteni. A sportból szeretnénk kihozni, amit csak lehet. Ősztől komolyabban szeretnénk csak az atlétikával foglalkozni. Örülünk neki, hogy az atlétikai klubnál 8-10 emberrel külön foglalkoznak, és mi is köztük vagyunk. Olyan társak motiválnak az edzéseken, akik már többszörös bajnokok különféle versenyszámokban is.

Suri Andrea

DKSE FOCITÁBOR

2019. JÚLIUS 01 - 05.

NAPKÖZIS TÁBOR 8:00-TÓL 16:00-IG
DUNAKILITI SPORTPÁLYA

Az ár tartalmazza:

- Változatos játékos feladatok
- Korcsoportonkénti edzések
- Tábori egyenpóló
- Felkészült edzők
- Napi háromszori étkezés
- Változatos ebéd (Duna Presszó)

Részvételi díj:

- DKSE tagoknak 15 000 ft
- Külsősöknek 20 000 ft
- ETO akadémiai nap (péntek) stadionlátogatással +3 000 ft

Jelentkezés

Káldi Máté +36 70 428 1117
matekaldi8@gmail.com

Varga Balázs +36 30 830 9757
bazy10@gmail.com

6-14 éves korig

DKSE

Időszakos táborok 2019.06.26.

OLVASNIVALÓ

AZ ÉRTÉKTÁR BIZOTTSÁG FELHÍVÁSA

Megtartotta újraalakuló ülését a dunakiliti Értéktár Bizottság. Varga Imre sajnálatos elhunytja miatt volt szükséges új tagot választani, hogy a testület teljes létszámmal, három fővel működhessen tovább. Az elnök továbbra is Lelkes Béla, a másik tag pedig továbbra is Bieber Miklósné maradt. A bizottság munkáját ezentúl Varga Bálint Kamill segíti, aki fiatalos energiával, nagy tettvágygal fogott hozzá

új tevékenységéhez. Az ő felvetése alapján a következő felhívással fordulnak a Tisztelt Lakossághoz: Segítségüket kérjük!

Annak érdekében, hogy megőrizzük a Szigetközben, és azon belül Dunakilitin termesztett konyhakerti és szántóföldi növényeink sokféleségét, szeretnénk összegyűjteni azok magjait, és rendszeres formában eltárolni azokat. Kérjük Önöket, ha még természetnek a kertjükben régi fajta babot, kukoricát, tököt, paprikát, paradicsomot stb., azok begyűjtött magjaiból a létesítendő génbank részére szíveskedjenek juttatni.

Az is nagy segítség lenne számunkra, ha magokat nem is tudnak adni már, de még emlékeznek

olyan fajták nevére, amiket már réggen nem ültetnek, írják össze azokat. A Növényi Diverzitás Központ segítségével esetlegesen visszatelepíthetjük, újra meghonosíthatjuk a régi jófajta növényeket.

A Községi Házban tervezzük a génbankot létrehozni, oda kérjük hozni a magadományait.

A mellékelt fotókat a Növényi Diverzitás Központ bocsátotta rendelkezésünkre.

GAZDÁSZBIBLIA

A „Hosszú téli esték hasznosan Dunakilitin” program keretében településünkön mutatta be először a GazdászBibliát a könyv szerkesztője, dr. Cser János.

Előadónktól megtudtuk, hogy a mosonmagyaróvári egyetem 200 éves évfordulójára készült kiadványhoz a miskolci egyetem daloskönyve adta az ötletet. Az előkészületek már 2014-ben kezdődtek, hogy a jubileumra, 2018-ra készen legyen minden. A címválasztásnál a szerkesztő egyházi és világi személyek véleményét is kikérte, így született meg a sajátos módon egybeírt változat. Biblia készült, vagyis könyv a gazdászoknak a „Miheztartás”, a gazdász magatar-

tás bemutatására. Az egyetemen mindig is nagy hagyománya volt az egymás iránti tiszteletadásnak. A 200 éves jubileumra készült kiadvány természetesen a „Dicső múltunk” fejezettel indul. Ennek ismertetésekor éreztük leginkább előadónktól, hogy milyen mély és hatalmas ragaszkodással van egyeteme iránt. Az „Inspiráció” című fejezetből leginkább az hatott ránk, hallgatókra, hogy óvári gazdásznak lenni felelősség volt, és mindig az is lesz. Külön nagy figyelmet szentelt előadónk a „Dalban az élet öröme” c. fejezetnek, melyben 140 dalt gyűjtött össze. A gyűjtőmunka során igénybe vette a korábbi – köztük a dunakiliti

Horváth-Farkas Péter - és jelenlegi hallgatók javaslatait is. A dalszövegek közé karikatúrákat illesztett.

A könyvben helyet kap a „Tanulmányok és bohóságok összhangja” anyagrész, mely utal az egyetemi évek nehéz megpróbáltatásaira, de örömteli eseményeire is. A kiadvány „Gazdászlexikkon”, vagyis fogalomtárral zárul.

Élmény volt az előadás minden

tekintetben. Gazdagodtunk ismeretben. Jó érzés volt látni és hallani dr. Cser Jánost, aki megtisztelte a dunakilitieket azzal, hogy bemutatta kötetét, és erre az alkalomra

magára öltötte a 200 éves jubileumra készítettet gazdászszakóját is. A GazdászBibliát bátran merem ajánlani az egyetemhez kötődő, vagy akár a téma iránt érdeklődő

olvasóknak. Nem fognak csalódni! A lelkes és hálás Dunakiliti nevében:

*Kovács Andor Tamásné
polgármester*

JANI BÁCSI KERTJE

Amikor elindultam Németh Jánosék háza táját megnézni, tudtam, hogy egy szépen gondozott kertet fogok találni, hiszen híre van a faluban. A szépséges látványon felül azonban sokkal többet kaptam azon a hétfő délelőttön.

„Mikor reggel felkelek, és nincs egész napra munkám, nem érzem jól magam!”

Már a ház eleje mutatta, hogy gazdája hetente nagy gonddal nyírja a fűvet, az udvarra belépve aztán szemem elé tárult maga a kert is. Jani bácsi kedvesen fogadott, ő volt az idegenvezetőm, amíg végigsétáltunk a sorok között. Az egyik oldalon rózsaszín eprek élvezték az érlelő napsütést, továbbhaladva szép szabályos sorokban borsó, sárgarépa, petrezselyem, saláta. Glédában állnak a paprika- és paradicsom-palánták, Jani bácsi külön felhívta a figyelmemet, hogy a karók mind egyforma magasak és precízen egyenes sorban állnak. A már leérő

borsó és saláta helyére megvannak a palánták, káposztafélék, karalábé, karfiol, cékla. Minden pontosan kiszámolva. Az uborka kicsit nehezen kelt ki, de már látszanak a kis levelei. Hagymából többfélét is ültetett, ugyanúgy, mint babból. Van vajbab, tarkabab és egyszemű is. Csodálkozó tekintetemet látva elmagyarázta, hogy az egyszemű babot a kukorica közé szokták ültetni, hogy annak a szárára felfutva növekedjen. A másik oldalon van a krumpli ültetvény, szintén többféle. Főzéshez korábbi és későbbi fajta, no meg salátának való. A kert végében a kerítésre futtatva szeder

ban egy kis pihenősarkot alakított ki magának a gazda. Innen figyelni a tyúkokat, csibéket. Ezekből a jószágokból 50 körüli a létszám. Minden évben vásárol csibéket és maga neveli a tojóállományt. A gazdasági épületek nagyon tiszták és rendezettek, az egyikben régebben disznók laktak, ma már üresen áll az ól. A valamikori raktárban azonban ott áll a daráló, a csodaszép hombár, a mázsa.

Mire végigértünk a hátsó épület soron, előkerült Juci néni is. Bevezetett a kamrájába, mutatta a polcokat a szebbnél szebb, saját készítésű lekvárokkal és befőttekkel. Az ő dolga a termés feldolgozása. Még most, nyár elején is sok van, pedig szerencsére a család apraja-nagyja szívesen fogyasztja. Leültünk kicsit a konyhában, süteménnyel kínáltak. Kérdezgettem Jani bácsit, honnan ez a csodálatraméltó energia? Az, hogy kőműves mester volt, egyértelműen látszik a precizitáson, a rendezettségen a kertben és az udvaron egyaránt. Büszkén

hozta elő a bekeretezett mesterlevelét. Tanítványai voltak, nagy és nehéz munkákat végzett, olyanokat, amik komoly szaktudást igényeltek. Elmesélte, hogy nyugdíjazása után még sokáig dolgozott,

kertészkedni csak 69 éves kora körül kezdett szívvel-lélekkel. Azóta viszont mindene ez a feladat, büszke rá és láthatóan boldogsággal tölti el.

Mivel is fejezhetném be írásomat, ha nem azzal, hogy íme egy példakép! 84 éves, tervez és megvalósít. Saját szavait idézem: „Mikor reggel felkelek, és nincs egész napra munkám, nem érzem jól magam!” A többlet, amit kaptam ezen a látogatáson, hogy találjunk értelmet a mindennapjainknak, örüljünk a szépnek.

Tiszta szívből kívánom Jani bá-

csinak, hogy még sokáig legyen feladata, élvezze kertjük szépségét és gyümölcseit Juci nénivel és a családdal együtt, jó egészségben!

Edelmayer Miklósné Andrea

SPORT

DUNAKILITI KÖZSÉGI SPORTEGYESÜLET 2018-2019. SZEZON ÖSSZEGZÉSE

Tisztelt dunakiliti Lakosok, Szurkolók, Sportbarátok, Támogatók! Az alábbiakban bemutatom a DKSE éves eredményeit.

2018-2019. bajnokság végeredményei:

		M.	GY.	D.	V.	RG.	KG.	GG.	
9.	DUNAKILITI KSE	32	15	3	14	72	65	7	48pont
Megye-II. osztály felnőtt									
1	DUNAKILITI KSE	30	28	0	2	186	29	157	84pont
U-19									
1	DUNAKILITI KSE	18	17	0	1	155	29	1026	51pont
U-16									
5	DUNAKILITI KSE	14	6	1	7	52	76	-24	19pont
U-14									
5	DUNAKILITI KSE	22	13	1	8	48	26	22	40pont
Női kispálya									

A Megye-II. osztályú felnőtt csapatunk kilencedik helyezése nagyban elmaradt a kitűzött céltól. Sok-sok probléma összesítve vezetett ehhez az eredményhez (edzőváltás a téli szünetben, rengeteg sérülés). A folytatásban Samu Zoltán értékelését is olvashatják majd.

U-19-es csapatunk 1. helyével

túlteljesítette a célkitűzésünket. Büszkéek lehetünk rájuk, pedig a téli szünet alatt itt is kényszerű edzőváltás történt. Németh Róbert helyét Tamás Patrik vette át a csapatirányítást. Mindkét edző remek hozzáállása kellett a bajnoki címhez. A következőkben Tamás Patrik értékelését is olvashatják.

U-16-os csapatunk szintén 1. helyével bearanyozta az idei évet. Szenzációsan szerepelt Árvay Balázs edzette csapat, mely az utolsó fordulóban szenvedte el egyetlen vereségét. A bajnok csapat évét a későbbiekben Árvay Balázs értékeli. U-14-es csapatunk az elért 5. helyével a csapat fiatal összetételé-

ből adódóan elégedett lehet a vezetőség.

Női csapatunk az 5. helyen végezve elmaradt a saját maguk által elvártaktól.

Bozsik U-7, U-9, U-11, U-13 korosztályok a fesztiválokon és tornákon rengeteg győzelemmel öregbítették Dunakiliti hírnevét.

A most véget ért bajnokság eredményeiből is látszik az utánpótlás területén a lendületes fejlődés.

- Ezúton köszönöm edzőink fáradhatatlan munkáját: Szimhardt Szabolcs, Samu Zoltán, Németh Róbert, Tamás Patrik, Németh Barnabás, Varga Balázs, Árvay

Balázs, Szabó Enikő, Káldi Máté. Több kiemelt rendezvényt szervezett és szervez az idei évben Egyesületünk: Sportbál, III. DKSE Családi NAP, 2019 DKSE Focitábor (plakát IV). Mindegyik rendezvényünkön számos résztvevő jó hangulatban töltheti idejét.

- Elkészült Egyesületünk új honlapja (dkse.hu) és Facebook-oldala (Dunakiliti KSE)

Minden egyes Dunakiliti Labdarúgásáért, Sportjáért tevő Játékosnak, Szervezőnek, Szurkolónak, a Támogatóknak (Dunakiliti Község Önkormányzata, Sárközi Lakatosműhely, Veritas Kft., Agrár Zrt.,

Innenglaswand Kft.) köszönöm az éves hozzájárulását, hogy Dunakiliti Községi Sportegyesület minél szebb eredmények elérésével büszkévé tehesse községünket.

*Dunakiliti, 2019. június 13.
Schnitzer Balázs - DKSE Elnök*

SAMU ZOLTÁN ÉVÉRTÉKELŐJE

A bajnoki szezon felénél, nagy tervekkel vettem át a csapatot, elődöntőtől, Szimhardt Szabolcstól. Elsődleges célként azt tűztem ki, hogy egy kicsit felrázzam a csapatot, főként lelkileg. Egy teljesen más játékrendszert képzeltem el, amire úgy gondoltam, alkalmas lesz ez a játékosállomány. Véleményem szerint igenis ez a játékrendszer illene kellőképpen a csapathoz, és ezt most is fent tartom.

Hamar megtaláltam a közös nevezőt a játékosokkal, és úgy gondolom a felkészülés megfelelően sikerült. Ezt bizonyította az első 3 forduló is. De ezután sajnos egy elképesztően nagy hullámvölgybe

került a társaság. Őszintén szólva számítottam egy kisebb gödörre, de ekkorra még én sem gondoltam. Ezt tetőzte egy sérüléshullám is. Ennek ellenére minden tiszteletem a játékosoké, akik még ebben a nehéz időszakban sem adták fel, közösen hittünk abban, hogy ez a rossz széria nem tarthat örökké. Sajnos több fájó vereségbe is belefutottunk, de a csapat hatalmas akaraterejét mutatja, hogy talpra tudtunk állni. Legfőbb eredménynek ezt tartom. Szakmailag minden játékosomról pozitívan tudok beszélni, véleményem szerint nincs az osztályban még egy ilyen csapat, ahol ekkora létszámban

edzenének. Mindenki maximális alázattal végezte a munkáját, amit külön köszönök nekik. Az utolsó két hónapban láttam újra azt az elszántságot, kellő tüzet a szemekben, ami minden sportoló szemében ott kell, hogy lobogjon.

Nagyon az út elején járunk, de hiszek abban, hogy ez a csapat, egy-két játékosal kiegészülve, jövőre nagyobb célokért is küzdhet.

Külön köszönet a vezetőségnek, hogy bizalmat szavaztak nekem, még a nehéz időszakban is, és végig maximális támogatásukkal megkönnyítették a csapat munkáját.

HAJRÁ, KILITI!!!!!!!

U 19-ES CSAPATUNK BAJNOKSÁGOT NYERT!

A csapat irányítását 2019. 03. 10-én vettem át Németh Róberttől. A játékosoknak és nekem nagyjából egy hónapra volt szükségünk arra, hogy a lehető legjobban megtalál-

juk a közös hangot. Ez az egy hónap az összeszokásról és a játékosok megismeréséről szólt. Kisebb nézeteltérések történtek a csapat és köztem, de a vezetőség és a játé-

kosok céltudatosságának köszönhetően minden problémára sikerült megoldást találnunk. A nehéz kezdet után teljes mértékben megértettük egymást a csapattal, és,

szemmel, láthatóan magasabb minőségűvé váltak az edzőmunkák és a mérkőzésen nyújtott teljesítmények egyaránt. A játékosok technikai és taktikai előzetes tudásuk adott volt, lehetett rá építeni. A mérkőzések előtt és közben elhangzott taktikai utasításokat kiválóan teljesítették, és rendszerint eredményesek voltak.

Mérkőzések

Az idei tavaszi szezonban a Mosonszentmiklós, Kimle, Bósárkány, Mosonszolnok, MITE, Püski, Halászi csapataival játszottunk szoros mérkőzéseket, amelyeken a játékosok meg tudták mutatni valódi tudásukat és akaraterejüket. Ebből a 7 mérkőzésből 5 dunakiliti győzelemmel fejeződött be. Ezek voltak azok a mérkőzések, amelyeken

a legtöbbet tudtak tanulni, illetve tapasztalni a játékosok. Az előbb felsorolt ellenfelek ellen nagy százalékban alkalmaztuk sikeresen a begyakorolt taktikai elemeket, mint például a letámadást, a széleken való labdaszerzést stb.

A fennmaradó csapatok ellen rendre meddő mezőnyfölényben játszottunk. Folyamatos nyomást gyakoroltunk rájuk, sokszor esélyt sem adtunk nekik a gólszerzésre.

A bajnokság végig kiélezett volt. A 2. helyen záró MITE csapata is hétről-hétre nyerte a mérkőzéseit, de az őszi szezonban felhalmozott nagy mennyiségű pontelőnynek és tavaszi szezonban nyújtott kiemelkedő teljesítménynek köszönhetően egy fordulóval a bajnokság vége előtt matematikailag eldőlt, hogy az idei kiírás végső győztese a Dunakiliti KSE. Végtelenül büszke vagyok erre az eredményre.

ÁRVAY BALÁZS: AZ U 16-OS BAJNOKCSAPAT ÉVÉRTÉKELŐJE

Felső sor: Varga András, Preszeller Tamás, Schnitzer Tamás, Molnár Tamás, Svarda Dávid, Horváth András, Árvay Balázs (edző) Középső sor: Antal Ábel, Varga Bence, Papp Gyula, Baráth Máté, Csáki Gergő Alsó sor: Molnár Bálint, Soós Márk, Körtvélyesi Zsolt, Pohl Áron, Schnitzer Balázs (a DKSE elnöke) Nincs a képen: Kovács András, Kurucz Dominik, Erdős Benedek.

U 16-os csapatunk nagy reményekkel vágott neki a 2018/2019-es bajnokság küzdelmeinek a tavalyi bronzérem után. Ennek megfelelően hibátlan őszi szezont produkálva, 9 mérkőzésen 100 gólt szerez-

ve 7 pontos előnnyel vonulhattak téli pihenőre a fiatalok. Közben a 17 fős keretből hatan az ificsapat küzdelmeiben is részt vettek párhuzamosan. Tavasszal a lehen-gerlő őszi formát sokáig kerestük,

ami leginkább abban mutatkozott meg, hogy rendre 1-2 gólos előnyt adtunk a mérkőzés elején ellenfeleinknek, ám ennek ellenére az utolsó forduló leszámítva minden meccsen sikerült a javunkra fordítani az állást. Így a 18 fordulós bajnokságot 51 ponttal, 155:29-es gólkülönbséggel, 4 pont előnnyel nyertük meg végül. A bajnokság gólkirálya is a mi csapatunkból került ki, Horváth András 77 góllal magabiztosan gyűjtötte be az egyéni címet. A bajnokság zárásaként megmérkőzhettünk a győri és soproni csoport bajnokával is, ahol 1 győzelemmel és 1 vereséggel a második helyen zártunk Győrújfalú mögött és Szany előtt. Reményeink szerint 1-2 éven belül ebből a csapatból jó páran a felnőtt csapatban is megmutathatják majd tudásukat.

AKIKET A GÓLYA HOZOTT...

Kocsis Dorka 2019. május 23-án látta meg a napvilágot, anyukája, Kocsisné Gráczol Éva, apukája, Kocsis Dávid és nővére, Zsófia legnagyobb öröme. Nővére nagyon szereti, örömmel segít anyukájának húga körül.

László Bencét máris nevezhetjük a lányok kedvencének, a mamáit és a dédijét nagyon levette a lábáról. Apukája, László András és anyukája, Lászlóné Kiss Fanni első babájaként érkezett meg egy szép keddi napon, 2019. április 23-án.

Prikler Mihály 2019. április 29-én született Horváth Teréz és Prikler Mihály első gyermekeként. A család szeme fénye most kezd ismerkedni a nagyvilággal. Mihály mosolygós, nyugodt baba.

Sárközi Réka 2019. május 21-én született Sárközi-Takács Katalin és Sárközi László második gyermekeként. Testvére, Kornél nagyon várta, amiben tud, segít. Réka nyugodt, mosolygós baba.

Tóth Botond 2019. május 26-án látta meg a napvilágot. Szülei Tóth-Cseh Bianka és Tóth Ádám. Pancsizni annyira nem szeret, viszont nagyon hamar megnyugszik, mikor Apa és Anya mellé bújik.

AKIKTŐL FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK...

VESELINÉ
FAZEKAS MÁRIA

SZABÓNÉ
KARÁCSONY ILONA

GIRBICZ JÓZSEFNÉ

KASZÁS ÉVA

SAVANYÚ ISTVÁNNÉ

Emléküket szívünkben őrizzük.

Élményekkel teli, boldog nyarat kívánunk a falu minden lakójának!

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNICA

KIADJA:

Dunakiliti Község Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:

Kovács Andor Tamásné polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Edelmayer Miklósné

E-MAIL:

konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:

Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK: Monocopy

Nyomda, Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220.